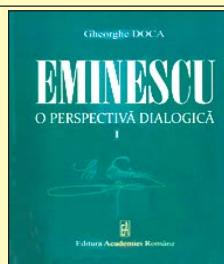

Pag. 4-5

"Spectacole" aproape dezolante

Pag. 7

Un eminescolog băileştean

Pag. 8

Sport
Fiecare cu parte la lui de vină...

Gazeta de BĂILEŞTI

Seria a IX-a

Nr. 4

aprilie 2010

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie GRATUIT

18 aprilie 2010. O zi frumoasă a unui început capricios de primăvară, zi în care fiecare dintre noi aşteptam un moment frumos din istoria urbei noastre, dar și un moment important din viața enoriașilor parohiei „Sfântul Nicolae” – resfințirea bisericii cu același hram ce îl are ca patron spiritual pe sfântul atât de iubit de copii, cât și de noi cei mai mari, în același timp.

Ziua a debutat cu un soare timid, dar care mai târziu și-a revărasat întreaga sa căldură, ale cărui raze pătrundeau fiecare suflet ce se apropia de biserică, spre a îndepelea orice supărare sau neliniște. Așa și trebuia să fie, pentru că nu se întâmplă foarte des să participe la sfîntirea unei biserici, o slujbă atât de frumoasă și de impunătoare.

Sfîntirea de resfințire a fost oficiată de IPS Dr. Irineu, Mitropolitul Olteniei, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi care au încercat și au reușit totodată să ne facă pe toți cei prezenți nu numai participanți, ci, prin efortul

fiecaruia, săvârșitorii ai acestei frumoase slujbe.

Sfîntirea bisericii a început cu înconjurarea ei de către toți clericii și laicii participanți, fiind stropită cu apă sfântă și unsă cu Sfântul Mir în cele patru puncte cardinale. Apoi, slujba s-a mutat în interiorul bisericii, dovedit neîncăpător pentru mulțimea participantă. S-a oficiat Sfânta Liturghie în cadrul căreia au fost hirotoniți doi candidați: unul ca diacon (o treaptă inferioară preotului) și unul ca preot. La sfârșitul acestei slujbe, s-au

adresat mulțumiri față de cei care s-au ostenit pentru restaurarea interioară și exterioră a bisericii „Sfântul Nicolae”. O diplomă specială a fost acordată de IPS Irineu, Mitropolitul Olteniei, familiei Mihail și Varvara Stoian care, prin intermediul fiicei dumnealor, stabilită de mulți ani

în Germania, a finanțat întreaga restaurare a picturii interioare a acestei biserici. În același timp, au fost adresate mulțumiri tuturor enoriașilor acestei parohii și altor oameni care au finanțat prin efortul lor

material restaurarea exterioră și înlocuirea acoperișului acestei biserici vechi de 75 de ani, oameni care merită întreaga apreciere și recunoștință.

Cuvântarea IPS Irineu a fost punctul final al acestei slujbe după care, în curtea bisericii, sub corturile special amenajate, s-a

oficiat slujba parastasului pentru cei mutați la cele veșnice din neamurile noastre.

După sâvârșirea acestei slujbe, toți cei prezenti, bărbați și femei, au putut trece prin Sfântul Altar, au sărutat Sfânta Evanghelie, Sfânta Masă și au spus o rugăciune. Trebuie să evidențiem faptul că sfîntirea sau resfințirea unei biserici este singura ocenzie când și femeile pot intra în Sfântul Altar. De aceea a fost o bucurie în plus pentru toate femeile participante, multe dintre dumnealor făcând acest lucru pentru prima dată în viață.

Așadar, după doi ani de lucrări, atât la pictura interioară, cât și la acoperișul și exteriorul bisericii, a venit și ziua în care toate aceste eforturi conjugate și-au găsit finalitatea fericită prin această minunată slujbă de sfîntire a bisericii „Sfântul Nicolae” oficiată într-o zi frumoasă de primăvară a anului 2010.

Prof. Ionela CATANĂ
Grupul Scolar „Stefan Anghel“

Născut sub zodia luminii – Surâzătorul Patrel

Patrel Berceanu (Pătru, în certificatul de botez și de naștere) a fost, este și va rămâne un stâlp de pridvor al Craiovei lui Alexandru Macedonski și al sculptorului nemuririi noastre, Constantin Brancusi.

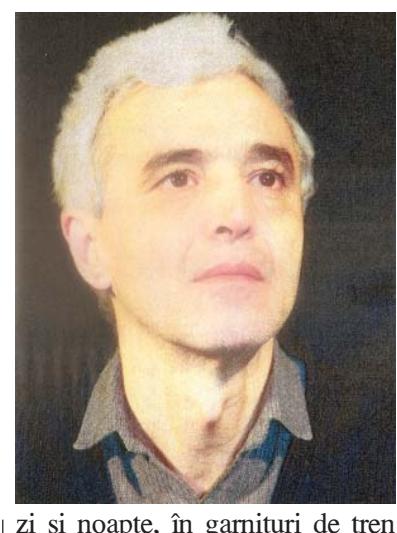
Cetățean de onoare al Spiritului Olteniei – spirit românesc la modul absolut – poetul, cronicarul dramatic, managerul de teatru Patrel Berceanu nu a fost și nu este Cetățean de Onoare al nărvășei Cetății a Băniei – totdeauna născătoare de mituri, dar și de oceane de acid sulfuric, rapid asasin al valorilor indubitate.

Sunt convins că nu a avut vreme să-și dorească un asemenea titlu, Cetățean de Onoare, dar – pentru noi toți – este rușinos să îngăduim ignoranța sărmanilor consilieri municipali, flămâni și

goi ca răsculații de apoi.

Născut într-o primăvară vîfoasă, zbicită de dor – prevestitoare a celei mai complete ierni din veacul trecut –, sub semnul crucii măntuitoare născut și al rastignirii izbăvitoare, Patrel, surâzătorul Patrel Berceanu, a răsădit în toți cei ce l-au înconjurat ninsoarea diafană a aripilor de heruviimi și serafimi, cearcănu de dor după cele veșnic trăitoare, ci nu după cele vremelnice, treătoare.

Înger de pază al spiritului locului, al valorilor românești, europene și universale, nicicând pieritoare, el a trăit ca o tortă, a gândit, a creat și a rodit aidoma brazei reavene, aburind în soare, din cel mai bogat cernoziom al lumii, Câmpia Băileștilor, al cărei pământ fără seaman nemții îl cărau,

zi și noapte, în garnituri de tren doldora, fulgerând direct în inima falnicei Germanii.

Patrel Berceanu a trăit și a trudit în ritm de rustem și de sărbătoare, îndrăcită.

Cu frenzia ciulendrei și a călășului tăsnind către Soare a trăit și a dăruit idealurilor sfinte.

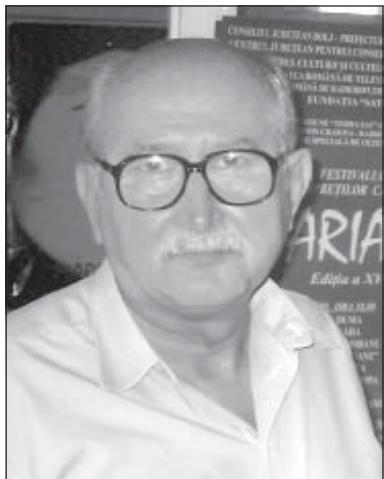
S-a mistuit și a ars ca o tortă – Patrel Berceanu, plecând brusc, intempestiv, ca un plesnet de bici, parcă, și ca un sfichi de sudalmă, zdrobită în dinti, neizbăvitoare.

Descrierând tainele bătrânelor Scripturi, el a știut că acela care ară pământul va fi răsplătit cu pâine. Patrel a arat țarina sfântă a Cuvântului, pentru noi și pentru neamul său, a arat-o, iar acum ne răsplătește cu pâinea rumenă a spiritului său.

Deși s-a retras în țara zisă fără dor, mai viu ca niciodată fiind, prin nașterea sa în cer, Patrel Berceanu i-a chemat, repede-repede, lângă el, pe Alexandru Puiu Dincă și pe Alexandru

Lizică Firescu, adică pe cel mai longeviv director și pe cel mai longeviv secretar literar ai Teatrului Național din Craiova. Împreună cu Marin Sorescu care, iată, a împrumutat numele, renumele său Naționalului din Bănie, tustrei-tuspatru pun, chiar în aceste clipe, de-o tragedie populară – A patra țeapă (Dimineața, la prânz și seara) – ori, cine mai poate ști?, pun de-o șaradă pentru consilierii municipali care și cer iertare, peste gardul eternității, acordându-i bravului Patrel Berceanu simbolul titlu de Cetățean de Onoare. Pe care surâzătorul Patrel îl va refuza, cu un ultim, inconfundabil gest iconoclast, de mare demnitate.

Craiova, 18 aprilie 2008
Dan LUPESCU

Numele de familie *Băileşteanu*

starea socială, gradul militar, originea locală (*Olaru, Sârbu, Postelnicu, Boieru, Căpitanu, Băileşteanu*).

În ce privește numele care arată originea locală, acesta provine de la numele localității de bazină, la care se adaugă sufixul –(e)anu. Așadar, cel provenit din Băileşti poate fi individualizat prin antroponimul *Băileşteanu*. Aici trebuie să fac precizarea că nu persoana originară din Băileşti și-a atribuit numele Băileşteanu, ci comunitatea în mijlocul căreia a ajuns în trecut respectiva persoană, prin căsătorie, schimbare de domiciliu etc. Acest nume dobândit era un supranume care a funcționat multă vreme ca nume de familie neoficial, care însoțea numele personal. Documentele istorice ne oferă numeroase exemple. Între acestea am în vedere *Izvoare demografice, vol. I, partea I, Catagrafia din 1831*, lucrare apărută în revista *Oltenia. Documente. Cercetări. Culegeri*, Craiova, 1944. Astfel, în Băileşti sunt menționați Marin brat Urziceanu, Dinu sin Răduț Galiceanu, Stoian sin Marin Gârleanu etc. La Seaca de Sus, apar Simion sin Corneanu, Gună sin Gheorghe Boureanu. La Desa, e menționat „Stan sin Stan Șegărceanu, rumân, venit băjenar de peste Dunăre“. Exemplele

sunt numeroase și se referă la originari din diferite localități și stabilită în alte sate, unde au primit supranumele respective; la Poiana figurează Florea a lui Mitroi Băileşteanu, Matei sin Stroie Băileşteanu; la Perișoru e înregistrat Ignat sin Pârvan Băileşteanu, cu mențiunea că era bulgar (desigur, provenit din Băileşti); la Afumați, Stanciu sin Pătru Băileşteanu etc.

Un nume aparte este Radu sin Radul Băileşteanu, înregistrat la Băileşti. Potrivit explicațiilor date mai sus, persoana în cauză a dobândit acest supranume într-o altă localitate, de unde a revenit în Băileşti.

În Baza de date antroponimice a României, constituită în 1994, numele de familie Băileşteanu era purtat în acel an de 282 de persoane. Pe regiuni și județe, distribuția se prezintă astfel: Oltenia – 228 (174-Dj, 1-Gj, 52-Mh, 1-Vl), Muntenia – 1 (Tr), Transilvania – 14 (Ab), Banat – 7 (3-Cs, 4-Tm), București – 32.

Aceste cifre ne dau o imagine a migrației în timp a unor băileșeni, care au dobândit supranumele Băileşteanu, pe care mai târziu l-au preferat ca nume de familie oficial.

*Prof. Univ. Dr.
Teodor OANCA*

Răscoala din 1907

Motto:

*„Pământul nostru-i scump și sfânt,
Că el ni-e leagăn și mormânt;
Cu sânge cald l-am apărat,
Si câte ape l-au udat
Sunt numai lacrimi ce-am vârsat
Noi vrem pământ!“*

Crizele economice de la începutul secolului al XX-lea, la care s-au adăugat anii succesivi de secol, forțarea exportului de cereale și înrăutățirea condițiilor de existență a țărănilor, ineficiența sistemului de credit, dar, mai ales, lipsa pământului au agravat, în măsură fără precedent, situația din lumea satelor.

În tot acest sistem de cauze care au generat marea răscoală de la 1907, trebuie menționat faptul că la înrăutățirea situației țărănimii a contribuit și dezvoltarea sistemului arendășiei, ca un intermediar între țărani și proprietari, printre cele mai răspândite din Europa acelei epoci. În 1907, dintre 180 de mari proprietari funciari, doar 40 preferau să nu-și arendeze pământul. S-a ajuns chiar la constituirea unor trusturi arendășești, constituite în cea mai mare parte din arendași evrei, precum cel al fraților Fischer – Justin, Costiner, Mirică.

Răscoala s-a declanșat pe fondul acestei crize și tensiuni generale. Începutul a fost marcat de o lungă mișcare petiționară a țărănilor de la **Flămânci** – Botoșani (8/21 februarie 1907), extinsă, apoi, în numeroase sate din județele Iași și Dorohoi, împotriva învoirilor impuse de arendașii trusturilor din regiune, administrate de Mochi Fischer și Berman Iuster. Mișcările s-au extins și au crescut în amploare. Mase de țărani au asaltat orașele de reședință (Dorohoi, Botoșani, Iași), au ocupat târgurile Bivolari, Bucecea, Târgu-Frumos.

Răscoala s-a extins în toată Moldova. În Oltenia, principalul focar a fost în județul Dolj. La Băilești, armata a pulverizat cu tunurile baricadele ridicate de țărani. De asemenea, satele Stănești și Vieru, din Muntenia, au fost bombardate. Uărani au ars și au jefuit conace, au pătruns în orașe, au ocupat gări și sedii ale instituțiilor administrative.

Guvernul conservator a lui Gh. Cantacuzino și-a dat demisia și s-a format un nou cabinet liberal, avându-l în frunte pe Dimitrie Sturdza. Imediat ce și-au luat postul în primire, generalul Alexandru Averescu, ministrul de Război, și Ion I.C. Brătianu, ministrul de Interne, au elaborat planul

Cuvinte de dor/ Cuvinte ce dor

Trăiesc cu tine
Povești de-amor
Ești omul ce-mi spune
Cuvinte de dor
Apoi, mă îndepărtezi
De tine ușor
Ești omul ce-mi spune
Cuvinte de dor
După care îmi dai
Aripi să zbor
Si îmi șoptești
Cuvinte de dor.

Dar numai tu, înger rătăcitor
Mă reaprini încetișor
Șoptindu-mi
Cuvinte de dor.

Sunt ploaie ce plâng de zor
Când plouă cuvinte de dor.
Ești soare ce iese din nor
Trezindu-mi cuvinte de dor.
Ești pe pământ
Înger rătăcitor
Ce poartă pe-aripi de vânt
Cuvinte de dor/Cuvinte ce dor.

Doar tu mă alință
Încetișor
Cu vorbe dulci și
Cuvinte de dor.
Îmi spui apoi “Adio!”
Mă faci să chem un nor
Să plouă cu...
Cuvinte de dor.
Doar tu mă dai uitării
Mult... prea ușor
M-arunci apoi de zor
În umbră într-un colțisor.
Mă cauți din nou
Prea ușor
Si-mi faci cadou
Cuvinte de dor.

Mihaela-Simona TONITĂ

represiunii armate.

La **18 martie** a fost declanșată starea de urgență, apoi mobilizarea generală, până la **29 martie**, numărul recrutaților ajungând la 140 000. Armata română a deschis focul asupra țărănilor.

Represiunea, de o neobișnuită asprime, a fost realizată cu acordul celor două partide politice de guvernământ. Numărul victimelor este dificil de precizat cu exactitate. Ion I. C. Brătianu menționa în Parlament numărul de 419 țărani ucisi. Ziarele patronate de Constantin Mille, “Adevărul” și “Dimineata”, dădeau cifra de 12.000-13.000 de victime. Regele Carol I declară ministrului Angliei la București că era vorba de “mai multe mii“.

Răscoala a avut ecou și în lumea politică. Guvernul liberal a inițiat în 1907-1908 mai multe legi vizând înființarea Casei Rurale, desființarea trusturilor arendășești, arendarea către țărani a moșilor diverselor administrații publice etc, în timp ce Partidul Conservator a intrat într-o criză profundă, care a dus la scindarea sa, în 1908. Dar o primă etapă reală în soluționarea problemei țărănești va veni mult mai târziu, după primul război mondial, odată cu reforma agrară din 1921.

În favoarea țărănimii s-au exprimat de-a lungul timpului istoricii A.D. Xenopol, N. Iorga, medicii Ioan Cantacuzino, Victor Babeș, Gheorghe Marinescu, criticul literar Garabet Ibrăileanu, scriitorii George Coșbuc, Alexandru Vlahuță, Tudor Arghezi, Octavian Goga, Mihail Sadoveanu, Duiliu Zamfirescu. La rândul lor, pictorii Octav Băncilă, Nicolae Tonitza, Ștefan Luchian și-a dedicat o parte din opera lor răscoalei din 1907.

Situată țărănimii și răscoala din 1907 avea să-i inspire și pe mulți romancieri, care au realizat opere de certă valoare literară. Între aceștia, Panait Istrati (*Ciulinii Bărgălanului*), Liviu Rebreanu (*Răscoala*), Cezar Petrescu (1907), Zaharia Stancu (*Desculț*).

Prof. Claudia SURCEL

Aşa pot fi etichetate activităţile propuse în programul unităţilor de cultură, fie că a fost vorba de cinstirea, prin comemorări de suflet, a personalităţilor de excepţie ale urbei, fie că a fost sărbătorită una dintre unităţile de cultură cu impact în viaţa spirituală a comunităţii – Biblioteca Municipală.

Suia de manifestări a demarat cu emociionanta activitate dedicată memoriei aceluia Everest al teatrului românesc, actorul total Amza Pellea, cu ocazia împlinirii a 79 de ani de când a văzut lumina zilei titanica personalitate care a dus faima Băileştiului în toată ţara și n-a încetat să se considere și să rămână băileştean, până când moartea nemiloasă l-a luat și l-a dus în ceruri, în mod sigur, de-a dreapta Domnului, pentru că a avut un suflet prea bun și a fost peste măsură de nobil. La bustul său din faţa Casei de Cultură care îi poartă

românișmului, fala Băileştiului în care a venit pe lume, spre a ne prilejui clipe de mândrie.

La nici o săptămână, pe data de 13. 04, am fost martorii unei activităţi care s-a constituit într-o invitaţie la bună-dispoziţie, manifestare prilejuită de „Zilele Bibliotecii Municipale“, acest izvor de cultură și factor de civilizaţie. În deschiderea manifestării, doamna bibliotecar Janeta Vlad a făcut un succint istoric al instituţiei de cultură, de la a cărei înfiinţare s-au împlinit 84 de ani. Domnul viceprimar Paul Mitroiu a elogiat activitatea bibliotecii, și a exprimat satisfacţia că, în ciuda faptului că trăim în epoca internetului, a televiziunii și traversării o tristă perioadă în care mulți se îndepărtează de carte, biblioteca noastră este o fericită excepție prin numărul mare de cititori de toate vîrstele și și-a exprimat bucuria că îi revine misiunea onorantă de a declara

Dagmar Dragomir, care au recitat fragmente din poezii eminesciene „Luceafărul“ și „Scrisoarea III“. Dramatizarea „Moara dracilor“ după Petre Dulu a augmentat starea de bună-dispoziţie, fiind apreciată atât pentru calitatea interpretării cât și pentru mesajul transmis. Soliştii Iuliana Ghincea, Diana Tită Marcu și Alexandru Lilea s-au dovedit mesageri de nădejde ai folclorului românesc autentic, îndrumătoarea lor, aceiasi înimoasă profesoară Carmen Stănrîngă, caracterizându-le pe cele două eleve: „Vocea Iulianei are prospețimea senină a florii de cires, iar cântecul popular tradițional și-a găsit loc de răsfat în interpretarea ei“, iar „Vocea Dianei are tumultul curgerii râului de munte. Ea acumulează trăirile povestii din cântec într-un crescendo de efect dramatic“. Formația de dansuri populare, pregătită și îndrumată de dna.

mărturisit că prezența sa este un semn de prețuire pentru Patrel, care merită să fie cinstit cât timp se va putea. A mărturisit că, poate paradoxal, nu este trist, fiindcă este convins că soarta lucrează după o poruncă greu de descifrat. Patrel Berceanu avea un soi de umor care-i permitea să privească viața aşa cum este, nu prea grozavă. I-a fost tovarăș de drum pentru o perioadă grea în viața Teatrului Național și pare rău că n-a apucat să vadă că s-a trecut peste ea. A mărturisit cu franchețe că are nevoie să-i fie alături oameni care gândesc cu mintea lor, aşa cum a fost Patrel. Pe lângă faptul că a fost un apreciat poet, avea intuiție în tot ce făcea pentru teatru și l-a ajutat mult în lumea deciziilor majore. „Soarta a fost crudă cu el, iar noi trebuie să ne aducem mereu aminte de această personalitate exceptionálă“. La rândul său, dl. Nicolae Coandă, poet și secretar literar al

iubi mereu.“ Între coordonatele care l-au definit, pe primul plan ar fi ardere. „El a ars pentru tot ce a trăit.“ Pe deasupra, a fost foarte talentat și a făcut ziaristică la modul exceptional. „a ars intens pentru familie, profesie, prietenii, iar cei care ard intens, din păcate, dispar prea devreme. „Sciitorul Cornel Ducan a făcut referiri la geneza unui articol în care Patrel comentă un meci de excepție al „Universității“ Craiova din Cupa UEFA și a menționat că a apreciat la el usurința cu care trecea de la sarcasm la umorul fin. L-a cunoscut în 1978, când a venit la Băileşti cu Cenacul Casei Studenților și l-au impresionat ochii patrunzători și privirea sa ardentă. „Unde era Patrel, era și polemica. Poate uneori exageră, era felul său de a fi, dar n-o facea niciodată cu răutate, nu era ranchiu-nos și știa să cultive prietenia adevărată. Am avut o prietenie plină de

Manifestări emotionante de mare ținută

numele, oameni de toate vîrstele, începând cu preşcolari și terminând cu cei albiți de vreme, s-au adunat spre a-i cinsti memoria și a-și exprima mândria că au avut un asemenea concitadin ilustru, a căruia valoare copleșitoare nu poate fi exprimată în cuvinte. De fapt, acesta a și fost mesajul transmis de distinsul profesor Valentin Turcu, cel care a avut onoranta misiune de a readuce în memoria asistentei personalitatea marelui disperat. Cu stilul său inconfundabil, în puține fraze, dar pline de esență, a evocat câteva momente din scurta viață și din cariera artistică prestigioasă a celui comemorat, lăsând să se înțeleagă că este greu să vorbești despre marele Amza Pellea, pentru că dimensiunile personalității sale trec dincolo de noi, idee care s-a desprins cu pregnantă din întrebarea retorică: „Cine sunt eu să vorbesc despre un colos cum a fost și va rămâne protagoniștul unor filme celebre, care a dat viață memorabilelor personaje Decebal, Mihai Viteazul și altor roluri celebre?“ Și, adăugăm noi, a dat certificate de stare civilă lui Nea Mărin, hâtrului Sucă sau nașei Reta și nașului Pantelică. După ce au fost depuse coroane și jerbe de flori la bustul marelui actor din partea unor instituții – Consiliul Local, Primăria Municipiului, Casa de Cultură, Biblioteca Municipală și Grădinița nr. 9 „Amza Pellea“ – asistența s-a deplasat la Casa Memorială „Amza Pellea“, unde a avut loc o slujbă de pomenuire, pe care preoții au oficit-o cu un patos aparte.

Fără a fi considerați lipsiți de simțul măsurii, ne exprimăm convingerea că cei prezenți au avut privilegiul de a fi martorii unei activități solemnă, cu puternice valențe emotionale, dar, spre lauda lor, organizatorii au evitat festivismul păgubitor care poate „întina“ un astfel de eveniment. Dimpotrivă, s-a creat o atmosferă solemnă, sobră, care, permitându-ne cu scuzele de riguroare, un oximoron, s-a dovedit o solemnitate delicată, „politolită“, agreată de acolo de sus de printul teatrului și al cinematografiei românești, personalitate de o prezentă liniștită, care ne-a adus în memorie pe Ștefan cel Mare creat de Sadoveanu, în „Fratii Jderi“ opus eroului poetic și decorativ al lui Delavrancea din „Apus de soare“, personaje cărora le-au dat viață, pe ecran sau pe scenă, artiști străluciti, venerați de Amza al nostru, al Băileștenilor și al tuturor românilor, iar pentru toate acestea, un sincer bravo celor care au găndit activitatea de suflet în memoria omului între oameni, o emblemă a oltenismului, a

deschise „Zilele Bibliotecii Municipale.“ Domnisoara Luciana Ciocchia, cea care împreună cu dl. Dan Firțulescu realizează în fiecare martă emisiunea locală, s-a confesat cu modestie, mărturisind că biblioteca i-a fost de mare folos, mai ales că este și o fire romantică, și a adresat un călduros apel către participanți, îndemnându-i să frecventeze cu regularitate această instituție de cultură care ajută la punerea bazelor culturii generale.

Spectacolul prezentat de Scoala Ghidici s-a constituit într-un moment de adevărată primenire sufletească, oferit de elevi înzestrati cu sensibilitate și, care, îndrumă și șlefuiți cu tact și pasiune, au probat calitatea interpretative aproape nebănuite la vîrstă lor, dând garanția că de unii dintre ei vom auzi nu peste mult timp, ca interpreți consacrați. A fost un spectacol complex, având la pupitru de comandă pe dna prof. Carmen Stănrîngă, care și-a exprimat convingerea că, orice s-ar spune, „complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional realizat între Scoala Ghidici și Biblioteca Municipală, ca act de intervenție complementară, apare ca o necesitate.“ Inspiratul preambul al distinsiei profesore: „Există frontieră care nu te pot înfrângă, există granițe pe care le poți desena cu zâmbete, există aceiași nori pentru întreaga lume. Iar dincolo de timp și de distanță, a existat și există în sufletele noastre acel mare actor român – Amza Pellea – care ne amintește că avem aripi când credem în prietenii“ s-a constituit atât într-un vibrant omagiu adus unuia din titanii teatrului românesc, cât și în imbold pentru tinerii artiști care, în multe rânduri, au smuls ropote de aplauze. După cum spuneam anterior, a fost un spectacol „rotund“ și omogen ca realizare și valoare, să încă este greu de făcut ierarhizări. Primi intrați în scenă, interpreții Sezătorii tematici „Ion Creangă“, cu un scenariu inspirat al doamnei profesore Carmen Stănrîngă, au etalat calitatea deosebită și o memorie de învidiat, să încântă suflelor mai mult a somat, iar scenariul s-a impus prin puternice valențe educative. Sub genericul „Amza Pellea – figură centrală a filmului românesc“, frații Nicoleta și Ștefan Sclipcea au interpretat cu umorul sănătos, specific actorului, dar și tăranului român, sceneta „Nea Mărin și Ziua Fomeii“. O bună impresie au lasat și cele două eleve din ciclul primar, Ionela Nicoleta Chiriac și Ana Maria Calițoiu, pregătite de dna. înv.

prof. Tatiana Stoica, s-a impus prin dezvoltătură și sincronizare a mișcărilor, iar cele trei componente ale formației de dansuri orientale – Iuliana Ghincea, Diana Tită Marcu și Nicoleta Sclipcea – au surprins publicul spectator prin ritmul „îndrăcat“, sincronizare și atenție acordată individualului. Spectacolul Școlii Ghidici a fost fericit completat de evoluția încântătoare a copiilor de la Școala cu clasele I-IV Balasan, care au smuls ropote de aplauze prin calitatea superioară, entuziazmul și dezvoltarea cu care au interpretat sceneta „Nea Mărin și Tomobilul“, demonstrând că aplaudatele lor aparțin anterioare n-au fost întâmplătoare și au creat astfel o stare de confort sufletesc spectatorilor și bucuria de a trăi sentimentul datoriei împlinite de către entuziaștul lor îndrumător, dna. înv. Nicoleta Dunăvătu.

La numai două zile, în organizarea Primăriei Municipiului, a Consiliului Local, a Casei de Cultură „Amza Pellea“ și a Teatrului pentru Copii și Tineret „Colibri“ Craiova, s-au desfășurat „Zilele Patrel Berceanu“, un vibrat omagiu adus aceluia care, ca și marele Amza Pellea, a plecat dureros de repede dintre cei pe care i-a iubit și i-a prețuit, el fiind unul din raii oameni care a cultivat prietenia adevărată, devotată, să cum a reieșit din amintirile distinsilor invitați care au onorat demersul organizatorilor. După ce joi, Teatrul „Colibri“ a prezentat spectacolul cu piesa „Lectia de zbor și cor pentru puial de cocor“, vineri 16.04, cu numai trei zile înainte de data nașterii (19 aprilie 1951), a fost programată evocarea „Patrel Berceanu“, urmată de un recital de versuri din opera sa, la care au avut contribuții de substanță personalități ale vietii culturale oltenesti, și nu numai, actori, oficialități locale fiind reprezentate de dl. viceprimar Paul Mitroiu.

Dl. Marcel Boța, directorul Casei de Cultură „Amza Pellea“, după ce a salutat oaspetii și a mărturisit că se simte onorat, ca și ceilalți băileșteni, de prezența distinsilor oaspeti, s-a retras discret, să cum îi este felul, predând stațeta dnei. Doina Berceanu, soția marelui dispărut, care a preluat și destinele teatrului pe care l-a păstorit Patrel. Distinsa și sensibila doamnă s-a dovedit un moderator inspirat și discret, exprimându-si satisfacția că „în fiecare an ne întâlnim ca să-l simțim aproape, pentru că el este cu noi și ne vorbește așa cum poate. Este cu noi, se crede viu“. Dl. Mircea Cornilescu, regizor celebru și director al Teatrului Național „Marin Sorescu“ Craiova, a

Naționalului craiovean, a mărturisit cu emoție și cu sinceritate că încearcă să umple golul lăsat de Patrel, mai ales că acesta „a complotat cu domnul Cornilescu“ să-l aducă la Teatrul Național „peste capul lui Mircea Cantă“ de la ziarul „Înainte“. Acum învăță ceea ce Patrel Berceanu știa, acesta fiind teatolog, ca rar în teatru, om cu vastă cultură umanistică. Poet rafinat și revoltat, dovedă fiind debutul său cu volumul „Sentimentul baricadei“, „era un catalizator în orice, chiar în discuții polemice, dar n-a folosit și n-a acceptat atacul la persoană.“ În opinia sa, „Patrel Berceanu este un reper important în istoria literară locală, printre puținii scriitori din acestă zonă care avea și idei. Este unicat, om de o deosebită probitate morală“. Actorul Mihai Brumă-Uzeanu a mărturisit că au avut relații strânse, mai ales după ce Patrel a venit la conducerea Teatrului „Colibri“, iar despărțirea de el a venit „ca un fulger, ca un trăznă“. Nu credea că un asemenea om se poate prăbuși, destinul său fiind crud, nemilos și, mai ales, nemeritat. Dl. Dan Lupescu, fostul director al Direcției de Cultură Dolj, a evocat momentul în care l-a cunoscut, pe o cale mai puțin uzitată prin poezia sa, de Patrel Berceanu, dar nu-l cunoștea. Aceasta i-a trimis o scrisoare însotită de un grupaj de versuri, pe care cu mare greutate le-a putut publica, obstrucționat fiind pentru că poemele, de o valoare deosebită, nu aveau nimic patriotard în ele. A simțit o mare bucurie când poetul Patrel Berceanu a primit premiul revistei „Lamura“. Si-a amintit că în perioada când Teatrul „Colibri“ a funcționat în aceeași clădire cu Direcția de Cultură, Patrel îi vizita des, dialogau nu mai mult de 15-20 de minute, „de parcă și-ar fi luat rămas bun“. În finalul intervenției, a citit un articol dedicat concitadinului nostru, pe care îl publicăm integral în acest număr. În intervenția sa, dl. George Obrocea a pus accent pe faptul că cel evocat a fost un mare sufletist, un om extraordinar, un profesionist de mare ținută, în multe direcții inegalabil. S-a dovedit un caracter desăvârșit, fiind singurul dintre cei aduși de Marin Sorescu la revista „Ramuri“ care „n-a dat în el“. L-a impresionat prin „grosava“ sa cultură, citise enorm. Patrel era un intelectual autentic chiar înainte de a intra la facultate. Avea o limpezime în idei care îl ajuta să emită judecăți de valoare. În mod paradoxal, deși era deosebit de incomod în discuții, avea foarte mulți prieteni. „Cine l-a cunoscut cu adevărat îl iubește și îl va

evenimente.“ Actorul și poetul Ilie Turcu a început prin lecturarea unei poezii și a precizat că va spune câteva cuvinte despre omul, poetul, teatrolul și „robul lui Dumnezeu“ Patrel Berceanu. El a fost primul om care i-a vorbit despre frumoasa, dar greaua meserie de actor, într-un moment de sinceritate chemându-l să-i spună ce este actorul și ce este teatru. El suferă că intelectualul român și, în special, scriitorul „nu era o dimensiune creștină“, fiind singurul care în acea perioadă îi vorbea de Dumnezeu. „Dimensiunea sa creștină a fost și este încă putin cunoscută.“ În final a citit două referiri critice la adresa celui comemorat, semnate de Gabriela Melinescu și George Popescu, definițorii pentru personalitatea sa. Ca o concluzie a ceea ce se poate spune despre Patrel Berceanu, am remarcă afirmația domnei Doina Berceanu: „A fost un luptător, a fost și a rămas un copil“.

În timpul proiecției filmului regizorului sărb Branislav Guzina „De la o vreme am început să găndesc în cuvinte – Nichita Stănescu“, realizat în 1982, avându-i ca protagonisti pe Nichita Stănescu și Patrel Berceanu, au încântat asistența cu versuri din opera lui Patrel Berceanu actorii Mihai Uzeanu, Daniel Mirea și Alla Bogdan, care au pus în evidență harul cu care Cel de Sus i-a înzestrat din plin, simpatica atracția interpretând și o melodie pe versurile poetului.

Ce-am mai putea spune? Că am fost realmente flătați ca băileșteni de cuvintele frumoase, dar adevărate și meritate, care s-au spus despre concitadinul nostru, mai ales dacă tinem seama din partea cui veneau. Pominind de la aprecierea lui Tudor Vianu că Eminescu „are conștiința clară a superiorității lui. Știe că este Luceafărul“ vom spune că și patrel Berceanu era conștient de valoarea lui, dar n-o afișa niciodată, lăsând pe alții să constate dacă vor dori, pentru că era de o modestie proverbială, de care ar trebui să se molipsească nu puțini din cei care au foarte bună impresie despre ei. Dar modestia și simțul măsurii sunt calități ale spiretelor alese. În orice caz, parăzându-l pe același mare om de cultură, vom spune cu durere dar și cu mândrie că prin plecarea lui Patrel în lumea fără întoarcere, literatura română, teatrul craiovean și Băileștiul, în special, pe care l-a iubit cu patimă, au rămas mai sărace, iar urbea noastră se vede văduvită de unul dintre simbolurile sale, o mare valoare cu un destin crud.

Gh. GHEORGHIȘAN

În baza Dispozitiei 1517/24.03.2010, în ultima zi a lunii lui Martisor s-au desfășurat lucrările a ceea ce impropriu s-ar numi ședință a Consiliului Local, pentru că ce să a întâmpat cu acest prilej poate fi numit orice, dar nu întâlnire a unor alesi în care comunitatea și-a pus speranțele și cărora le-a încredințat destinele sale.

La invitația președintelui de ședință, d-na Gilda Gheorghiu, edilul-șef a prezentat ordinea de zi. Înainte de a se trece la vot, dl. Dorin Manciu a menționat că în ședința pe comisii a solicitat constituirea unei comisii care să cerceteze abuzurile din activitatea vechii conduceri a Clubului Sportiv „Progresul” Băilești, considerând că demisia trimisă prin fax de fostul director executiv George Moțăeanu „nu-l descarcă

2; Stângă Oliver – Lt. Becherescu, bl. C, sc. 1, ap. 9. S-au purtat discuții privind ordinea anexelor, consilierii D. Manciu și Mugurel Mânzână fiind de părere că în anexa 1 trebuie să se includă toate persoanele care au depus cerere, iar în Anexa 2 cele cărora li s-a aprobat, ci nu invers, aşa cum apare în expunerea de motive. Dl. Sabin Gaciu, după ce a făcut mențiunea că se scuteste de la plata impozitului numai clădirea și terenul din curte, fără a intra în discuție terenul intravilan, a apreciat că se depun mereu cereri și, dacă se aproba tuturor celor care solicită scutirea, „distrugem bugetul local”. A propus să se acorde mare atenție și să se controleze modul cum sunt realizate anchetele sociale, în care să se includă toate veniturile realizate, concluzionând că

mesc ajutor social. Dna. Violeta Moțăeanu a insistat pe faptul că cetățenii trebuie tratați în mod egal, „dacă s-au scutit toți până acum, nu este normal să-i scutim pe cei din această lună sau pe cei din luniile următoare doar cu 70% din impozit și să facem discriminări”.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aproba modificarea art. 1 și 2 ale Hotărârii CL 9/31.01.2010, prezentat de dl. primar Costel Pistrău, se precizează că prin această hotărâre se aproba unele măsuri referitoare la desființarea Serviciului Public de Aprovisionare cu Apă și Canalizare (SPAAC), după efectuarea unei control de specialitate de către o firmă de audit și la prevederea în bugetul pe anul 2010 a sumei

După prezentarea hotărârii, edilul-șef a menționat că tot ce s-a propus este corect și legal, iar, în cazul în care consilierii nu doresc să se rezolve situația, personal nu mai are nimic de făcut și a rugat ca toți să fie chibzuți în luarea hotărârii, precizând că „nimeni nu va păti nimic, nu va fi pus să plătească ceva”. Dna. Violeta Moțăeanu a lecturat referatul care stă la baza hotărârii de desființare a SPAAC, a preluării de către CL a activelor și pasivelor serviciului, precizând că acesta poate fi desființat cu majoritatea de voturi ale consilierilor. Proiectul de hotărâre a suscitat discuții aprinse și, în mod regretabil, s-a ajuns la o atmosferă încordată, cu jigniri și apostrofări, la o dispută nerecomandată consilier-primer, care nu face bine și nici cinstă cuiva, la un moment dat ajungându-se la un

Compania de Apă este societate comercială, pe când SPAAC, un serviciu public, motiv pentru care compania nu putea prelua debitele, fiindcă era contrar legii. Prin hotărârea anterioară, compania a fost desemnată să furnizeze apă municipiului nostru. Dl. S. Gaciu și-a exprimat indignarea generată de modul cum decurg lucrările, că se discută fără discernământ, ajungându-se la insulte și a dat glas nemulțumirii că propunerea să din ședință anterioară de a se veni cu Regulamentul de organizare și funcționare a CL n-a fost onorată „SPAAC s-a dat în administrarea Companiei de Apă nelegal”, motiv pentru care la momentul respectiv nici n-a votat proiectul executivului. A avansat ideea că SPAAC trebuie să se desființeze după ce comisia prezintă raportul, iar ceea ce

“Spectacole” aproape dezolante

de gestiune” și a propus ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi. Dl. Ioan Negreț a fost de părere că trebuie să se dezbată mai întâi în ședințele pe comisii și că este necesară existența unui proiect de hotărâre în acest sens.

Supusă la vot ordinea de zi, cu amendamentul menționat, a fost aprobată cu 16 voturi „pentru” și o abstinență, ceea ce a dominului Constantin Pascu.

Primele două proiecte de hotărâre și cel de al patrulea au fost supuse atenției asistenței de dna. Violeta Moțăeanu, director executiv economic.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind execuția bugetară pe anul 2009 se stipulează că la partea de Venituri, bugetul local s-a realizat în proporție de 88,32%, iar la Cheltuieli – 88,27%, excedentul bugetar fiind de 12.474 de lei, care reprezintă sume cu destinație specială, clădire administrație, cu obligația ca această sumă să rămână în fondul de rulment pentru a fi cheltuită în anul 2010. Față de veniturile prevăzute, în sumă de 23.206.000 s-a realizat suma de 20.498.806 lei, cu o nerealizare de 2.710.194 lei, veniturile proprii realizându-se în proporție de 77,08%. Din impozitele și taxele pe proprietate, planificate în sumă de 3.875.000 lei, s-a încasat suma de 2.207.675 lei, adică 56,97%.

Proiectul de hotărâre propus de executiv a obținut sufragiile tuturor alegilor locali.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre privind scutirea de la plata impozitelor locale a unor persoane fizice, se precizează că din cele 18 cereri depuse, executivul a propus spre aprobare 15, cu mențiunea că dl. Vîrban Ionel a solicitat scutirea pe clădire și teren pe perioada cât funcționează Muzeul „Câmpie Băileștiului” pe proprietatea sa, pentru care n-a cerut chirie, iar dna. Oana Pellea, în aceleași condiții, pentru imobilele aferente Casei Memoriale „Amza Pellea”. În afara celor două persoane menționate, executivul a propus scutirea, începând cu data de 01. 04 pentru cetățenii: Ciocchia Maria – str. Progresul, nr. 46; Topuzu Florea – Unirii, 140; Trăistaru Nicolae – Bucegi, 12; Gheorghe Maria – Gen. Averescu, 76; Beiță Mitrache – Progresul, 109; Tănasie Marcel – Progresul, 93; Mitroi Radu Florin – Dreptății, 53; Stângă Stefan – Amza Pellea, 119; Marina Daniel Mădălin – Victoriei, bl. 5A, sc. 1, ap. 8; Dascălu Elena – Al. I. Cuza, 8; Cioroianu Alexandru – Panduri, 10; Nicolae Pompilian – Libertății,

„se aproba cu prea mare ușurință scutirea.” Dl. Amza Dumitrașcu a apreciat justitia intervenției d-lui S. Gaciu, considerând că permanente, dar mai ales în perioadele de criză, trebuie să se facă tot ce este posibil pentru a strânge bani la buget, motiv pentru care a sustinut să fie responsabilizați atât cei care fac anchelete sociale, cât și cetățenii. A avansat

scutirea cetățenilor care n-au venituri sau acestea sunt extrem de mici, iar pentru ceilalți să se acorde o anumită scutire – 70%, constientizându-i că din cei 30% se face ceva util pentru municipiu. Dl. I. Negreț s-a înscris pe aceeași linie, precizând că luna trecută s-a aprobat scutire pentru 19 persoane, în această ședință se mai propune scutirea pentru alte 15 și că „dacă se merge în ritmul acesta, suferă bugetul local.” Domnul primar Costel Pistrău a afirmat că, în opinia sa, se vorbește cu prea mare ușurință despre anumite probleme și că despre faptul că anul trecut a adus în plus la bugetul local o sumă considerabilă, de la evidența populației, „nimeni nu s-a întrebat cum s-a realizat această sumă”. A rugat ca în

scutirea cetățenilor care n-au venituri sau acestea sunt extrem de mici, iar pentru ceilalți să se acorde o anumită scutire – 70%, constientizându-i că din cei 30% se face ceva util pentru municipiu. Dl. I. Negreț s-a înscris pe aceeași linie, precizând că luna trecută s-a aprobat scutire pentru 19 persoane, în această ședință se mai propune scutirea pentru alte 15 și că „dacă se merge în ritmul acesta, suferă bugetul local.” Domnul primar Costel Pistrău a afirmat că, în opinia sa, se vorbește cu prea mare ușurință despre anumite probleme și că despre faptul că anul trecut a adus în plus la bugetul local o sumă considerabilă, de la evidența populației, „nimeni nu s-a întrebat cum s-a realizat această sumă”. A rugat ca în

spectacol degradant. Dl. D. Manciu și-a exprimat nemulțumirea față de modul de lucru și a întrebat de ce, în condițiile în care proiectul de hotărâre și referatul au fost redactate în seara de dinaintea ședinței, n-au fost puse la dispoziția consilierilor, pentru a le studia, măcar cu 15-20 de minute înainte. Interesându-se cu ce datează este venită adresa de la CEZ și aflând că

aceasta este din 30.03.2010, a revenit cu o altă întrebare: „De ce nu redactăm o hotărâre în care să se menționeze că se face pe baza propunerilor Curții de Conturi, care să dea un aviz”, după care a precizat că din raportul prezentat reiese că primarul și directorul economic nu au nicio responsabilitate. În replică, dl. primar a menționat că protocolul de predare-primire în administrare a unor bunuri ale SPAAC a fost aprobat prin HCL și că aleșii locali au posibilitatea de a desființa sau nu serviciul, că „nimeni nu obligă pe cineva”. Declărându-se nemulțumit de cele afirmate, dl. D. Manciu a făcut referire la faptul că „datoria primarului este să scăpăm de datorii, să le preia Compania de Apă „Oltenia” Craiova, nu CL”. Dna. Violeta Moțăeanu a informat că nu s-a substituit legii care prevede că înființarea și desființarea acestui serviciu este atributul CL. Comisia constituată are rolul de a depista toate debitele și de a propune un set de măsuri, în baza cărora se va stabili cine este responsabil de situația de fapt. La rândul său, edilul-șef a insistat pe faptul că prima hotărâre a CL trebuie să fie cea de desființare a serviciului, după care intră în acțiunea comisiei, raportul acesteia urmând a fi discutat într-o ședință a CL, spre a se lua o hotărâre legală. Personal, depune eforturi ca localitatea să aibă apă și de aceea se impune găsirea unei soluții rapide. Dl. I. Negreț a menționat că în fiecare legislatură, dacă nu chiar în fiecare an, s-au ivit situații grele, situații limită. Problema este că facturile de plată vin de la Compania de Apă care a preluat serviciul de la data Hotărârii CL și a pasat preluarea datorilor la CL, cu toate că, în mod normal cei de la Craiova trebuie să preia serviciul cu datorii cu tot. Dna. Violeta Moțăeanu a replicat, afirmând că domnul consilier este în eroare, deoarece

se discută și se propune acum trebuia să facă obiectul ședinței din noiembrie 2009. Edilul-șef s-a întrebat de ce a venit în fața CL cu acest proiect și a gasit ca răspuns că inițiativa sa are la bază responsabilitatea față de urbe și dorința de a repara greșelile făcute anterior, menționând că serviciul trebuie desființat, pentru că aduce pagube, ceea ce l-a determinat pe dl. I. Negreț să afirme că apreciază „vehementă cu care primarul își susține ideile, dar că nu este în cunoștință de cauză, nu este bine documentat”. Dl. Ionel Mușuroi, după ce a menționat că la ședință anterioară s-a cerut audit pentru că proiectul de hotărâre nu a avut avizul secretarului și al juristului, și a făcut aprecierea că hotărârea actuală este aproape identică, până la constituirea comisiei, a întrebat dacă, în aceste condiții, dl. secretar își va da avizul, primind răspuns afirmativ. Dl. M. Mânzână a pus întrebarea, firească în opinia sa: „Trebuie întâi să desființăm serviciul și apoi să constituim comisia sau să constituim comisia și apoi să desființăm?” Reintervenind în discuție, domnul primar a pus accent pe faptul că soarta localității, a apei în special, este „în mâinile consilierilor” și a concluzionat vădit dezamăgit: „Dumneavastră nu știți să analizați lucrurile, să aduceți îmbunătățiri propunerilor făcute de primar“. La fel de dezamăgit, dl. M. Mânzână a facut apel la participanți, solicitând să-si controleze expresia, să se renunțe la jigniri și la ridicarea tonului, „să încercăm să ne înțelegem omenește; de ce trebuie să tipăm unii la alții?“

Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 10 voturi „pentru”, neobișnuit sufragiile consilierilor I. Negreț, Cătălin Neta, D. Manciu, S. Gaciu, Cristina Sâlceanu, M. Mânzână, G. Tica.

În ceea ce privește la Proiectul de hotărâre prin care se aproba graficul platii sumei de 250.000 de lei către CEZ Vânzare SA, ce reprezintă debite restante ale SPAAC, se stipulează că executivul a propus spre aprobarile următorul grafic: prima decadă a lunii aprilie – plată sumei de 85.000 de lei; prima decadă a lunii mai – 85.000 și prima decadă a lunii iunie – 80.000.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 12 voturi „pentru”, împotriva lui declarându-se consilierii: I. Negreț, C. Neta, D. Manciu, S. Gaciu, Cristina Sâlceanu.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la mandatarea dlui primar Costel Pistrău de a vota probleme curente care se vor dezbată în Adunarea Generală ➔

• a A.D.I. „Oltenia“ prezentat de dl. viceprimar Paul Mitroi, se menționează că, în conformitate cu prevederile art. 22, alin. 1 din Statutul Asociației de Dezvoltare Intercomunitară „Oltenia“, cu privire la modul de aprobare a hotărârilor Adunării Generale a Asociațiilor și luând act de adresa 59/15.03.2010, transmisă de A.D.I. „Oltenia“, executivul a propus mandatarea lui primar pentru a sustine și vota; acceptarea de noi membri (consilii locale Breasta, Caraule, Teasc); modificarea prin act adițional a Actului Constitutiv și a Statutului Asociației; aprobarea Regulamentului serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare asigurate de operatorul regional, SC Compania de Apă „Oltenia“ SA; aprobarea strategiei de tarife pentru serviciile de alimentare cu apă și de canalizare asigurate de companie.

Dl. S. Gaciu a considerat că se dău primarului niște atribuții de care răspunde, de fapt, CL, pentru că orice tarif a fost aprobat de CL iar acum este posibil ca cei de la Compania de Apă să propună niște tarife împovărtătoare, intervenție care l-a determinat pe edilul-sufest să afirme că dl. S. Gaciu „este în mare eroare“, deoarece serviciul nostru de apă nu mai există. Fiecare primar reprezintă autoritatea locală, „până acum noi ne protejăm tariful, iar de acum mai multe o face compania“.

Toți consilierii locali au fost de acord cu propunerea avansată de executiv.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind aprobare completării art. 9 din Regulamentul CSM „Progresul“ Băilești cu alte activități sportive, supus atenției, ca și proiectul următor de dl. Constantin Ciucă, director executiv al clubului, se menționează că, având în vedere tradiția și performanțele săhului în Băilești, executivul a propus înființarea în cadrul clubului a secției de săh, destinată în special elevilor și studentilor, urmând ca în cadrul clubului să funcționeze secțiile de fotbal, handbal, lupte, gimnastică, săh.

Dl. D. Manciu a menționat că la ședința comisiei a propus formularea: „Se modifică și se completează art. 9 al Regulamentului de organizare și funcționare al CSM „Progresul“ Băilești, aprobat prin HCL 9/2006 și modificat prin HCL 79/2009.“

Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor consilierilor locali.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă organograma și statul de funcții pentru CSM „Progresul“ Băilești, se stipulează că, în baza prevederilor art. 36, alin 2, lit. „a“ și alin. 3, lit. „b“ din Legea 215/2001, executivul a propus ca pentru anul 2010 organigramă să se suplimenteze cu un post de antrenor de săh, unul de delegat, care se poate plăti cu indemnizație și creșterea numărului de jucători de 15 la 20, așa încât în statul de funcții apar: 3 funcții de conducere – director, director adjunct, contabil, toți cu 2h/zi – și 27 de execuție – antrenori de fotbal, handbal, lupte, săh, gimnastică, 20 de fotbalisti, magazineri, toți cu 6h/zi – și delegat, organizator de competiții – 2h/zi.

Dl. Dorin Manciu a solicitat să se precizeze în baza cărei legi se normează aceste funcții, la care dl. primar a menționat că în viitorul apropiat, posibil chiar în prima ședință, se va pune în discuție situația clubului, deoarece CL trebuie să dea în administrare toate bunurile de la stadion și a precizat că acolo unde nu se poate angaja cu carte de muncă, se poate acorda indemnizație. În noua organigramă, s-au prevăzut la CL un post de economist și unul de jurist, care se vor ocupa

de toate aceste cazuri. Dl. G.Tica a sesizat faptul că atunci când s-au aprobat secțiile, figura și cea de gimnastică, dar în statul de funcții nu apare antrenor și pentru ea, iar dl. C. Ciucă a precizat că s-a stresurat o greșeală pe care a corectat-o pe loc. Dl. M. Mânzână a întrebat dacă s-au făcut niște calcule, la cât se ridică cheltuielile și dacă se încadrează în prevederile bugetare, primind răspuns afirmativ. Dl. S. Gaciu a avansat ideea că se poate face contract de angajare, acesta fiind obligatoriu, chiar dacă persoana respectivă are obligația de serviciu de doar 2h/zi. Dl. director C. Ciucă a informat că pentru sportivi se plătesc indemnizații de efort, conform art. 47, alin. 3 din HG 1447/2007. DL. Vasile Duinea a propus să se prevadă indemnizație pentru sportivii de la toate ramurile de sport, nu numai pentru fotbalisti, intervenție în urma căreia dl. C. Ciucă a precizat că în momentul de față, la CSM „Progresul“ sunt legitimați numai fotbalisti.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă manifestările cultural-artistice și educative pe trim. al II-lea 2010, dl. Marcel Boța a precizat că programul pe care consilierii îl au la dispoziție a fost completat, la propunerea lui. I. Negreț, cu organizarea unei expoziții de pictură a artistei plastice Ileana Dragomirescu, fiică a Băileștiului. Dl. Ionel Mușuroi a propus ca a doua zi de Paște să se organizeze, după-amiază, horă și în satul Balasan, așa cum s-a organizat mereu la Băilești, dl. M. Bota asigurând că va face tot ce este posibil să găsească muzicanți, pentru a îndeplini dorința oamenilor din sat, dar și precizat că nu este prea ușor să găsească muzicanți disponibili și care să nu pretindă sume exagerate. Dna. Elena Jianu, președintele Comisiei de Învățământ-Cultură, după ce a apreciat că dl. director M. Boța s-a dovedit întotdeauna receptiv la propunerii, și-a exprimat convingerea că și de data aceasta va găsi soluția. A apreciat propunerea dlui. I. Negreț privitoare la organizarea expoziției de pictură și s-a interesat de ce nu este prins și liceul cu participanți la Concursul de Poezie „Patrel Berceanu“. Răspunzându-i, dl. M. Boța a informat că acest concurs se adresează elevilor de la școlile generale, iar cei de la liceu nu și-au exprimat dorință.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă organigramă și statul de funcții pentru Serviciul Public al Poliției Comunitare, prezentat de dl. Victor Iureș, se menționează că executivul a propus spre aprobare organigramă în care apar 50 de posturi: director executiv – 1; Compartimentul financiar-contabilitate, resurse umane – 2; Biroul Instruire, Protecția muncii, Logistică, Achiziții și Contracte – 1+5; Serviciul Ordine Publică și Pază 1+40. Din cele 50 de posturi, 47 sunt funcții publice și 3 cu regim contractual; 3 sunt funcții de conducere și 47 de execuție.

Proiectul executivului a obținut sufragiile tuturor consilierilor locali.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă organigramă și statul de funcții pentru SPADPP Băilești, prezentat de șeful serviciului, Fănel Glonță, se menționează că acestea sunt valabile începând cu data de 01.04.2010, iar în organigramă apar: șef serviciu – 1; Compartimentul Salubritate – 14; Compartimentul

Fond Locativ – 1; Compartimentul Cimitire – 3, în statul de funcții apărând nominalizate 18 funcții, din care două de conducere și 16 de execuție.

Totii aleșii urbei au fost de acord cu proiectul propus de executiv.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă schimbarea destinației imobilului din str. Victorie, nr. 5, din Centrală termică în spațiu destinat depozitării de combustibil solid, supus atenției de dl. Gabriel Leonard Tica, se precizează că, înțînd seama de faptul că imobilul respectiv este degradat și neutilitat, încălzirea apartamentelor făcându-se descentralizat și luând act de Adresa nr. 3/15.02.2010 a Asociației de Proprietari nr. 4 „Gară“, executivul a propus schimbarea destinației imobilului menționat din centrală termică în spațiu destinat depozitării combustibilului solid.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă cesiunea contractului de concesionare 7198/2008, încheiat între CL și dna. Moșu Dorina Elena, către SC Eleplast Recycle SRL, prezentat de dl. Victor Bonci, se menționează că prin HCL 78/2007 s-a aprobat concesionarea pe o perioadă de 49 de ani a suprafetei de 1.012 mp, situată în str. Soseaua Galicea Mare, nr. 4, iar ulterior, prin HCL 89/2007 s-a stabilit prețul de pornire a licitației și s-a desemnat câștigătorul în persoana dnei. Moșu Dorina Elena, redevența fiind statuată la suma de 1,25 lei/mp/an, care va fi indexată anual, funcție de indicele de inflație, conform contractului de concesionare 7198/10.04.2008. Dând curs cererii 7733/2010 a dnei. Moșu Dorina Elena prin care solicită cesiunea contractului de concesionare către Sc Eleplast Recycle SRL, al cărei acționar unic este, executivul a propus cesiunea solicitată și împuñnicirea primarului municipiului de a semna actual adițional de modificare a contractului de concesionare menționat. Dl. S. Gaciu a pus accent pe faptul că în contractul prezentat de V. Bonci se stipulează modul în care încetează contractul de concesionare și a întrebat dacă cel care a concesionat a plătit redevența și a construit ceva pe acel teren. Deoarece nu s-au respectat clauzele contractului, a propus rezilierea acestuia. În replică, dl. Irinel Mușuroi l-a întrebat de ce susține cu atâtă vehemență să se rezilieze contractul și dacă are vreun

„interes în această cauză“, precum și dacă este adevărat că a împrejmuit întreaga suprafață, inclusiv cea concesionată de dna. Mosu, cu gard de beton. Apoi a pus întrebarea, pe care a considerat-o normală: „Cum să-i pretindă să-si respecte obligațiile contractuale, dacă nu-i dă voie să intre acolo să-si pună gard?“, considerând că din rea-credință a împrejmuit întreaga suprafață, spre a nu-i da posibilitatea să intre pe terenul concesionat. Dl. primar Costel Pistrău a menționat că dl. S. Gaciu folosește acel teren, n-a venit la Primărie să solicite întreaga suprafață în mod legal și să plătească. Dl. V. Duinea, după ce a precizat că din căte a înțeles dl. S. Gaciu a pus gardul ca să fie ceva frumos, privilegiind-o și pe doamna Mușu Dorina, a pus întrebarea dacă aceasta a plătit ceva până acum. Dl. S. Gaciu a propus ca suprafața respectivă să se scoată la licitație pentru concesionare, indiferent cine va câștiga licitația, și a precizat că terenul împrejmuit nu-i aparține, este al Primăriei. Dl. I. Negreț a informat că s-au scos la licitație trei

suprafețe de teren pentru care au licitat dl. S. Gaciu pentru Agrozind, dna. Moșu Dorina, apoi CL pentru un depozit de aparatură electronică, în urmă cu trei ani, dacă nu-l înșală memoria. Dna. Moșu Dorina a solicitat mai multe suprafețe, ceea ce este normal, dar nu este corect să solicite niște drepturi, dacă timp de trei ani n-a plătit nimic.

Supus la vot, proiectul executivului a obținut 9 voturi „pentru“, împotriva fiind consilierii: I. Negreț, C. Neță, S. Gaciu, D. Manciu, Cristina Sâlceanu, G. Tica, E. Jianu, iar dl. M. Mânzână s-a abținut.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se alege președintele de ședință pentru lunile aprilie, mai, iunie 2010, dl. Mihai Barbu a precizat că, expirând mandatul președintelui, se impune alegera din rândul consilierilor a unei persoane care să conducă lucrările ședințelor pentru următoarele trei luni. Dl. M. Mânzână a propus pentru această onorată și responsabilă misiune pe dl. Sabin Gaciu, propunere aprobată în unanimitate.

Referitor la solicitarea sa de la începutul ședinței, dl. D. Manciu a

propus constituirea unei comisii care să verifice activitatea de la clubul sportiv și, cu sprijinul aparatului de specialitate al Primăriei, să clarifice situația financiară. În urma unor discuții s-a făcut propunerea ca această comisie să aibă compoziția: D. Manciu – președinte, Ionel Mușuroi, V. Duinea, Cristian Cumpătă, contabilul clubului și semnatarul acestor rânduri.

Supusă la vot, propunerea a obținut două voturi „pentru“ – D. Manciu și I. Negreț – restul consilierilor considerând că nu este oportunită, din moment ce situația clubului este verificată de Curtea de Conturi.

În ceea ce ne privește, considerăm că, dacă ședința s-ar fi desfășurat în ziua următoare, am fi fot tentați să credem că a fost o păcăleală de 1 aprilie. Cum lucrurile n-au stat așa, ne-a revenit și s-a acutizat gustul amar pe care ni-l lasă, de câteva luni încăpătă, ședințele consilierilor local care, fără a avea intenția de a supăra și, cu atât mai puțin, de a jigni pe cineva, se transformă în „spectacole“ dezolante.

GH. GHEORGHIȘAN

Secția de pompieri Băilești vă informează

Statistică incendiilor din ultimii ani arată că în perioada martie-iulie, în România, se înregistrează cel mai mare număr de arderi necontrolate ca urmare a acțiunilor de igienizare a terenurilor de vegetație uscată.

În general, cetățenii ard miriștile, resturile menajere ori vegetația uscată fără a asigura supravegherea, în lipsa măsurilor de apărare împotriva incendiilor, în condiții de vânt, ori amplasând grămezile ce urmează a fi distruse prin ardere, în apropierea șurilor, adăposturilor de animale sau furajelor, ceea ce conduce la propagarea rapidă a focului la gospodării și anexele acestora, înregistrându-se pagube mari.

Pentru evitarea producerii arderilor necontrolate, în perioada imediat următoare, Secția de Pompieri Băilești face apel la cetățeni să respecte măsurile specifice de prevenire a incendiilor:

- ◆ să nu utilizeze focul deschis în locuri cu pericol de incendiu și pe timp de vânt;
- ◆ să nu utilizeze focul deschis la distanțe mai mici de 10 m față de materiale sau substanțe combusibile (șură, casă, depozit de cereale, pădure, etc.);
- ◆ arderea miriștilor, resturilor vegetale, gunoaielor, deșeurilor și altor materiale combusibile să se facă în locuri special amenajate;
- ◆ arderea resturilor vegetale, gunoaielor, deșeurilor, miriștilor să se facă numai pe baza permiselor de lucru cu focul, după ce a fost informat în prealabil Serviciul Voluntar pentru Situații de Urgență sau Secția de Pompieri Băilești;
- ◆ să asigure supravegherea permanentă a arderii și să strângă jarul după încetarea acesteia.

Stimați concetăteni!

Respectând măsurile de prevenire a incendiilor, protejați viața și bunurile materiale, atât pe ale dumneavoastră cât și pe cele ale semenilor.

Lt. col. Ion MĂLIN

Balada fotografiei

D-lor Ilarion Anghel și Radu Andronache

Pe om Domnul l-a făcut
În puterea lui să creadă,
Ager la ce-i de văzut,
Dar chipul să nu și-l vadă...

Si în lumea omenească
É scris în al lui destin,
El la alții să privească,
Iar la sine mai puțin...

Vede chiar un fir de păi
În ochiul oricui pe loc,
Iar la el nici ditamai
Arac, grindă sau bondoc...

Cu greu s-a recunoscut
Când în apă prima dată,
Speriat el și-a văzut
Făptura adevărată...

În baltă sau la izvor,
După ce s-au contemplat,
O fată sau un fecior
S-au autoadmirat...,

Iar alții când s-au privit
Si-au văzut că sunt urăti,
La suflet s-au înărătit,
Sau au plâns de amărăti...

Pe unu, în adâncimea
Unei ape cristaline
L-a oglindit limpezimea
și s-a-nrăgostit de sine...

În peșteri, din vremi uitate,
Lăsată de mâini maestre,
Sunt chipuri nenumărate,
Zise „Desene rupeste”...,

Cu oameni și animale,
Pescuit și vânătoare,
Lupte, practici rituale,
Ceremonii funerare...

Scene de muncă în grupuri,
Redând naiv încordarea
Trudei de la începuturi
Cu brațele și spinarea...

Anticii, iubitori de imagini,
Au născot în timp pictura
Si au lăsat istoria în imagini
și au dăltuit în marmură sculptura...

Zei, zeite, eroi, împărați, regi,
Latifundiari, nobili și matroane,
Poeti, filosofi, dătători de legi –
În culori și forme tronau în saloane...

Din Evul Mediu timpuriu
Artiștii pictau chipuri regale
Si până în cel târziu –
Pe lemn, pânză sau „murale”...

La curțile princiarie
Se zugrăveau cavaleri,
Paji, doamne și domnișoare,
La baluri cu ofișeri...

Erau pictori de biserici,
De vitralii și icoane
Cu sfinti, ingeri, ctitori, clerici
și cu erezii profane...

Apoi, mai târziu, treptat,
Pe lângă biblioteci,
Oamenii au înființat
Muzeu-pinacoteca...

Astăzi sunt bine păzite
Căci sunt frecvent vizitate
Și chiar au ajuns vestite
După tablouri furate...

Istoria nesfărșită
Pe pânză vremii se coase
Cu pofta-i nestăvilită
De războaie săngheroase...

Ca să nu-o mai ducă greu,
Oamenii ageri la minte
Au tot iscodit mereu
Într-o epocă fierbință...

După mari exploratori,
În câteva secole,
Savantă și inventatorii
Au făcut miracole...

Cum se stie și se vede,
Stiință și inventica
Âu strigat ca Arhimede
De multe ori „Evryka”...

Pe baze științifice,
O primă imagine
Cu mijloace tehnice,
Cum a obținut-o? Cine?

Un francez a cutezat,
Unu Nicéphore Niépce, pe nume,
E de-atunci considerat
Primul fotograf din lume...

După ce a reușit
Cea dintâi fotografie,
Lumea-ntreagă s-a trezit
Cu o nouă meserie...

Si cu „Fotostudiouri”,
Cu „Fotolaboratoare”,
Unele chiar cu birouri
În scopuri publicitare,

Cu dotări specifice –
Illuminat, aparate,
Accesorii tehnice
și vitrine adevarate...

Chiar și azi mai sunt păstrate
Imagini neperitoare
De-un veac fotografiate
La „flacără pocnitore”...

Si în timpul ce-a trecut,
Aparatul pe rotile
Câte poze n-a făcut
„La minut” sau „La opt zile”!...

Pânza neagră de mătase,
Impresia de magie
Mai pe la-nceput lăsase
Pe orice fotografie ...

Fotografi de elită
În orice societate
Constituiau o ispită
Pentru damele pozate ...

Volubili, fermecători,
Cu bungust și dichisită,
Deveneau cuceritori
Cu-același „Vă rog zâmbiți!”

Părea ceva nereal
Si parcă oficiu
Cu clientii-un ritual,
Când ii fotografiau...

În albume coșcovite,
Sau pe pereți, înramate,
Din poze îngălbene
Ne privesc chipuri uitate

Si, după fotografii,
Pătrundem într-o poveste
Despre oameni cândva vîi
Si-o lume ce nu mai este...

La fotografi în vitrine,
De soare decolorate,
Cu creioane foarte fine –
Poze intens retușate:

Domni cu cioc și favoriți
Si cu mustăci răsucite,
Sau tineri ferchezuiți,
Cu ele strident ...cănite...

În sacou sau cu jachetă,
În redingotă sau frac,
Cu joben sau cu gambetă,
La moda de-acum un veac...

Chiar cu căciulă - mai rar
Si adesea cu baston,
Ceas cu lanț, la buzunar,
Cravată sau papion,

Sau în plină recitată,
Băieți din ciclul primar,
Aplaudați la serbare,
În costum de marină...

Doamne frumos coafate
Si-n prealabil vopsite,
Cu buze discret rujate
Si sprâncene arcuite,

În rochii de zi sau seară,
Cu mantouri sau paltoane,
Căciuli de vulpe polară
Si posește sau manoane...

Domnișoare anchioase,
La măritiș candidate
Si cu bluze vaporoase,
Östentativ decoltate,

Sau altele doritoare
De senzații și, cochete,
·Pozând, evident, călare
Pe cai sau pe biciclete...

Fete-n fuste diafane,
Cu jupon sau crinolină
Si cu sandale romane,
Sau pantofi de balerină...

Poze cu nunți sau botezuri
Si-alte petreceri de-atunci,
Tărani cu măinile solduri
Si-n tribombă la bâlcă...

Sau o poză -unică-
„De la băi”, ca „amintire”,
Poze pe ceramică
Pentru cruci în cimitire...

Ciobani în ilic de lână,
În poze „de bulentin”,
Militari cu ceas la mână,
Cu curea de vinilin...

Pașa poza un afon
Cântând la acordeon,
Iar Andronache –călare-
Tomnatice domnișoare...

Un tovarăș cu pretenții
Le recomanda-ntro-vară,
Ca să atragă clientii,
Să-și ia ... urs și ... căprioară...

Copii din urbea-ntreagă
Ar fi venit cu topantul
Ca „în poză să se tragă”
Si-astfel ar fi făcut PLANUL...

S-a tot perfecționat
Tehnică-n fotografie
Alb-negrul s-a perimat
Si-i deja istorie

Tot felul de aparate,
La-ndemâna tuturor,
Chiar minituarizate,
Poazează acum... „Color”...

Cine ar fi crezut, dacă
S-ar fi spus că un copil
Va fi în stare să facă
Poze la ... „telemobil”?! ...

Fotoreporterii dotați
Azi cu scule performante,
Dar și „paparazzi” versati
Produc poze fulminante...

Moguli, ministeriali
Si-alte persoane vizate
Sunt, prin poze, sănătajibili
Dacă sunt la PRESĂ date:

Dare și luare de mită,
Scandaluri sentimentale,
Porno - fără limită -
Perversioni sexuale,

Interlopi și criminali –
„Din față și din profil” –
Hoți internaționali,
Ba chiar căte-un pedofil...

Fără poze, chiar trucate,
Chiar dacă e imoral,
N-ar mai fi-n realitate
Publicații de scandal...

Dar și staruri și starlete,
Candidați electoralăi,
Actori, fotbalisti-vedete,
Mai rar intelectuali,

Ministra și șefi de state,
Zâmbind îngăduitor
Si cu amabilitate
Iubitului lor popor...

E lăsat de Domnul Sfânt,
După-ncercări și furtuni,
Să ne-ntoarcem în Pământ,
Nici mai răi și nici mai buni...

Si în vremi nemăsurate,
Tot cu tragi-comedii,
Rămân pe-aurea uitate
Doar niște fotografii....

Valentin TURCU

Alt prilej de satisfacție

Nu credem că este o nouă afirmație că, în ceea ce privește sportul, Băileștiul n-a dus lipsă de talente. Dimpotrivă, dând frâu liber, dar fără a exagera, subiectivismului, am putea spune că a fost chiar un izvor de talente. De aici și-au luat zborul spre consacrare mulți luptători, slăviti de prof. Doru Drăgușel sau de antrenorul Mihai Bădescu, handbalistele descoperite și pregătite de Cuțu Lupu – Anișoara Durac și Ada Nechita – o pleadă de fotbalisti, pregătiți fie de prof. Bebe Dănanău, fie de prof. Florin Duinea – regatul Gicu Ristea și Luț Ciobanu, frații Ruicea, Florin Oprea, Mitică Mâniușă și, nu în ultimul rând, frații Ciucă, frații Găman și Dragoș Firtulescu, pentru a noioinaliza doar câțiva care au făcut și fac fală urbei noastre.

În ultimii doi ani, au obținut performanțe meritatoare tinerei gimnaști, elevi la școala nr. 1, toți proveniți din Balasan, performanțe dătătoare de speranță, mai ales dacă se ține seama

de vârsta celor care le-au obținut.

Mergând pe urmele tatălui său, entuziasmul prof Radu Drăgușel, punând suflet în tot ce face și slujindu-și cu pasiune nobila misiune deducăslă devotat școlii, a descoverit, a pregătit și le-a fortificat aripile spre a-și lăsă zborul și a intra în „lumea bună” a sportului uor tineri gimnaști. La randul lor, aceștia s-au dovedit receptivi, valorificandu-și calitățile și talentul cu care au fost înzestrăti, iar rezultatele n-au întârziat să apară.

La faza județeană a Olimpiadei Naționale a Sportului școlar, desfășurată pe data de 7 martie 2009, sportivul Ciuciulin Emil a obținut locul I, la sărituri și locul al III-lea, la sol, iar Pătrășcu Corina, două mențiuni – la sol și la sărituri –.

La aceeași fază din anul acesta (27 martie), acești copii minunați și-au imbogățit zestrea cu noi succese. Ciuciulin Emil (cls VIII-a) a urcat pe prima treaptă atât la sărituri, cât și la sol; Moldovan

Alexandru (cls II-a) a obținut locul al III-lea, la sărituri, în timp ce Pătrășcu Corina (cls. A VI-a) și-a adăugat o mențiune la sărituri.

Onoare câștigătorilor, bucuria părinților, felicitări profesorului care i-a pregătit și succese de răsunet în viitor!

Gh. GHEORGHIȘAN

Sâmbătă 17.04, s-a tras cortina peste ultimul turneu al Grupei D, care a avut în componentă echipele: CSM „Știință” Băilești, CSS Drobeta – Turnu Severin, LPS Târgu-Jiu, CSS Lugoj, Scoala Generală nr. 7 Timișoara, CSS-LPS „Banatul II” Timișoara și LPS „Banatul I” din același municipiu de pe Bega.

Acest ultim turneu trebuie să se desfășoare la Băilești, în din cauza faptului că răvășia nu are o sală de sport și dimensiunile prevăzute dă Federatia Română de Handbal (FRH), turneu a fost transferat la Craiova

jocurile disputându-se în sala de sport a Școlii Generale nr. 2 „Traian”. În scopul reușirii turneului, programat pe parcursul a două zile: 16-17.04, competiția s-a desfășurat sub coordonarea directă a secretarului AJH Dolj, dl. Mihai Milu, observator fiind dl. Vladimir Cojocaru, inspector în cadrul FRH, iar arbitrii, delegați Liga Națională de Handbal. Echipele LPS Tg.-Jiu și CSS Lugoj nu s-au prezentat la turneu, retrăgându-se de mai mult timp din competiție, așa încât fiecare echipă a sustinut câte patru jocuri.

În deschiderea turneului, s-au întâlnit CSS-LPP „Banatul II” și LPS „Banatul I”, după care formația noastră a dat piept cu CSS Drobeta-Turnu Severin, meci în care juniorii băileșteni s-au impus cu un categoric 39-15, principali marcaitori fiind: Pătrulescu Laurențiu – 7 goluri, Mitran Andrei și Ciobanu Cosmin – câte 5, Firan Ionuț și Motățianu Mihaiță – câte 4. În după-amariază a celei de a doua zile, echipa băileșteană a

întâlnit formația Școlii Generale nr. 7 Timișoara, adăugându-și în palmares o nouă victorie, de data aceasta cu scorul de 27-13, cei mai productivi marcatori dovedindu-se: Ciobanu Cosmin – 7 goluri, Mitran Andrei – 5, Pătrulescu Laurențiu – 4 și Cioroianu George – 3.

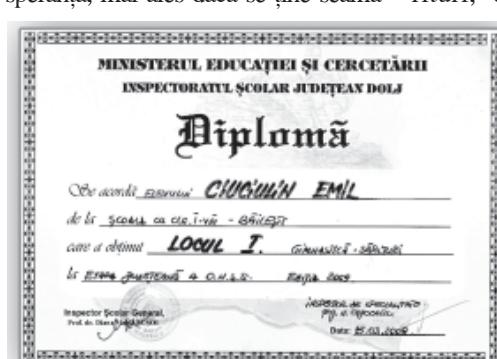
Sâmbătă, în ziua a doua, de la ora 12:00, mândria municipiului

pentru vârsta combatanților și, spre satisfacția tuturor compoñenților lotului nostru, s-a obținut o prețioasă victorie cu scorul de 21-18. Îmi este destul de greu să fac evidențieri individuale, artizanii acestei strălucite victorii fiind toti jucătorii care au evoluat, dar aș fi nedreaptă, dacă nu să remarcă evoluția de excepție a goalkeeper-ului Lazăr Robert Ștefan,

care prin paradele sale a închis pur și simplu poarta, descurărându-i pe adversari, creându-le complexe. În urma rezultatelor obținute pe parcursul competiției, echipa noastră s-a calificat pentru turneul semifinal, organizat la București, în perioada 14-16 mai 2010. Pentru a da satisfacție acestor minunăți copii, prezentăm pentru cititorii Gazetei componente lotului acestei meritoase echipe, care se dovedește una dintre mândriile urbei noastre: Lazăr Robert, Firan Ionuț, Crecea Iulian, Dascălu Alexandru, Balaci Giani, Ciobanu Cosmin, Cioroianu George, Răduț Radu, Diaș Ionel, Mitran Andrei, Rogoz Ionuț, Motățianu Mihaiță, Pătrulescu Laurențiu, Voicu Mădălin.

Felicitații jucătorilor, părinților lor și mult succes acestor adorabili tineri handbaliști în drumul destul de dur spre consacrare, dorindu-le să calce pe urmele deja celebrelor Anișoara Durac sau Ada Nechita!

Antrenor, Ioana (Cută) LUPU

Eminescologia are ca punct de plecare debutul poetului de săisprezece ani la „Familia” – revistă în care Iosif Vulcan i-a schimbat numele în Eminescu, a continuat prin gestul „regelui poeziei” – Alecsandri – prin care admirativ „La răsăritu-i falnic se-nclină-al meu apus” și prin argumentarea genialității artistice de către Maiorescu.

Generația următoare de eminescologi au aprofundat cercetarea vieții și operei eminesciene din perspective diferite – editori, istorici și critici literari, analiști ai stilului, sociologi sau poeti, prozatori sau dramaturgi marcati profund de personalitatea lui Eminescu – români, precum N. Iorga, G. Ibrăileanu, M. Dragomirescu, Popovici, Perpessicus, P. Constantinescu și după, prin Zoe Dumitrescu-Bușulenga – fondatoarea primei catedre Eminescu – Eug. Todoran, VI. Streinu, G. C. Nicolescu, D. Murărașu, Matei Călinescu, Ioana EM. Petrescu, G. Munteanu, G. Gană, N. Manolescu, I. Negoișescu, Eug. Simion, Al. Oprea, Al. Melian, C. Noica, M. Mincu, Petru Creția, D. Vatamanicu și alții, sau străini precum Rosa del Conte, Alain Gillermou, Galdi Lazlo, Iuri Kojevnikov, Anita Bhose și scriitorii ca Eug. Lovinescu, Cezar Petrescu și alții.

Așadar, eminescologia însuimează mii de pagini în evoluția ei, de aproape un veac și jumătate, de la previziunile asupra geniuului poetic la exogezele de cea mai înaltă înțuită științifică; ea își găsește un continuator avizat și recunoscut al prestigioaselor nume de mai sus în persoana d-lui prof. univ. dr. Gheorghe Doca.

Până să devină eminescologul din acești ani, cititorii G.d.B. care nu-l cunosc, e bine să stie că d-l prof. Doca e absolventul Scolii Nr. 2 din Băilești, al Colegiului Național Carol I (pe atunci N. Bălcescu) al Facultății de Filologie a Universității București, unde a fost opriți și a urcat toate treptele ierarhiei universitare și de unde mai mulți ani a fost desat la „Université de la Sorbonne” din Paris.

Până la consacrarea ca eminescolog, d-l prof. Doca s-a remarcăt prin „Luceafărul – reprezentarea poetică a structurii tensionale a onticului”, apărută la București în 1996 la Editura didactică și pedagogică.

„Eminescu – o perspectivă dialogică”, vol. I-II – Editura Academiei române, București, 2009 – e o carte de referință în cercetarea eminesciană.

Ea însuimează aproape o mie de pagini și e rodul mai multor ani de eforturi și acribie, dar, după cum subliniază autorul în preambul, nici pe departe cu detasarea specifică muncii de cercetare, ci „în lucrul la carte de față, Eminescu n-a fost pentru mine un obiect de studiu, ci o ființă aievea. M-am simțit îngăduit, postum, de el, undeva, în preajma-i. Ecouri ale acelor trăiri empatice mă urmăresc în continuare și, probabil, nu se vor șterge niciodată. În seamă, oare, a transgresa limite, îndeobște, de netrecut, dacă sper că mulțumirile mele –

Un eminescolog băileștean

umile – încărcate de conotațiile pe care le sugerează raportarea etimologică la humus, „pământ” și humilis – ar putea ajunge la sufletul/spiritul Poetului, acolo unde se va fi afănd?

Despre importanța cercetării se referă într-o sinteză cu titlu „Cuvânt de întâmpinare” d-l Grigore Brâncuș, membru corespondent al Academiei Române, care explică cititorului că „Punctul de plecare al cărții d-lui Doca îl reprezintă observația că în poezie lui Eminescu se întâlnesc numeroase forme de adresare: pronume (de pers. I și a II-a, sing. și pl., pronume personale, posesive, cu toate formele flexionale), verbe la persoana a II-a, frecvente imperative și vocative, întrebări, invocări, schimburi verbale de formă dialogală etc., toate ca modalități specifice care decurg din funcția esențială a limbajului, aceea de mijloc de comunicare interumană. Autorul constată că din cele 61 de poesii căte cuprinde Ediția Maiorescu, din 1883-1884, 54 prezintă asemenea mărci explicate ale dialogului.” (p. 1)

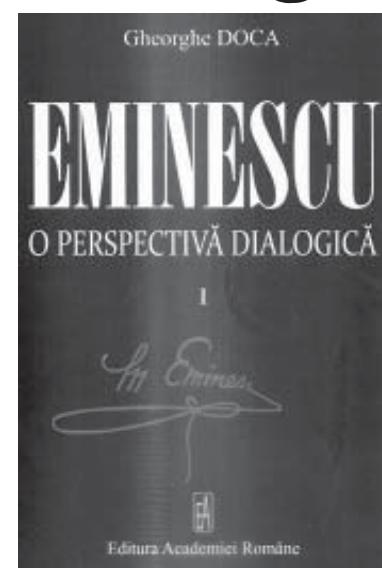
De asemenea, prefatul subliniază că d-l Doca „pare să fi citit tot ce s-a scris important despre Eminescu, de unde asumarea sarcinii de a face ordine severă în bibliografie din perspectiva modului în care a fost și poate fi receptată poezia eminesciană”.

Vol. I e alcătuit din trei secțiuni: I – „Ipoteza dialogismului”, II – „Viața” și III – „Personalitatea”, iar în vol. al II-lea – „Opera”, fiecare secțiune se structurează într-un număr variabil de capitoare, de la cel puțin două la cel mult 16.

Carteau explică termenii „dialog”, „dialogic” și „dialogism”, iar în capitolul „Mărci dialogale în poezia lui Eminescu” argumentează cu texte adecvate că poetul nostru național „nu este singur în a căruia lirică apar construcții specifice dialogului, adică forme verbale de adresare, pronumele tu și voi, substantive în vocativ și chiar sevenete dialogale minime formate din întrebare și răspuns, invitație și acceptare, ori refuzul acesteia etc. Mărci ale dialogului se găsesc, cu o frecvență mai mare sau mai mică, la poeti aparținând tuturor vârstelor poeziei lirice românești”. (p. 5)

Acesta apartin lui Iancu Văcărescu, Gr. Alexandrescu, V. Alecsandri, Oct. Goga, G. Bacovia, Ion Barbu, Tudor Arghezi, Lucian Blaga, V. Voiculescu și Ana Blandiana.

Raporturile dintre poet și cititor, ca problemă de sociologie literară sunt analizate în capitoarele: „Discursul liric între monolog (eu) și adresare”, „Evoluția spre tu a lirismului eminescian” și „Relația creator-receptor ca relație interlocutivă (eu-tu)”, confirmând teza lui M. Bahin că „Faptul artistic este o formă particulară și fixată în opera de artă a unui raport reciproc între creator și recep-

tori.” (p. 32) și conchide că „Dialogismul nu trebuie luat ca un criteriu de valoare. El nu este decât un factor interpretativ. Nu putem însă să nu remarcăm că și prin dialogism Eminescu se regăsește în familia marilor poeti ai lumii. Numeroase sunt sonetele lui Shakespeare sau ale lui Petrarca în care găsim forme de adresare; substanța lirică lui Goethe, Pușkin, Lermontov, Villon, Hugo, Baudelaire sau Whitman stă adesea sub semnul relației interlocutive.” (p. 33)

În capitolul „În căutarea principiului ordonator” d-l prof. Doca remarcă rolul lui Maiorescu în eminescologie (chiar dacă termenul și conceptul au apărut mai târziu) și anume acela de initiator al demersurilor analitice în vederea găsirii esenței spiritului eminescian care pentru mentor Junimii e cuprins în formula „Seninătate Abstractă”, iar în capitolul următor – „Sase autori în căutarea unei învariate explicative” sintetizează principalele încercări de a cuprinde într-o expresie definitorie creația eminesciană: „tendință către nemărginit, setea de absolut” pentru D. Caracostea, „antiteză...dintre simțământul nemierniciei vieții și...farmecul și infinitul ei” pentru M. Dragomirescu, „emotivitatea” adică „răspunsul sau reacțiunea la impresiile lumii din afară”, pentru Ibrăileanu, „naștere și moartea lumii” între care se întinde arcul istoriei universale” la G. Călinescu, „melancolia” la G. Gană și „cumpanirea structurilor artistice fundamentale – sensibilitatea, reflexibilitatea și imaginativitatea” după George Munteanu, toate completate de către alți exegeti cu comentarii și interpretări pe texte antume și postume.

În capitoarele următoare își argumentează orientarea spre cercetarea lui Eminescu din perspectiva dialogică: „O poartă de intrare – dialogismul”, „De la logos la dialog și de la dialog la dialogism

și dialogic”, „Omul este dialogal prin natura sa”, „O închipuire eminesciană a dialogicității”, „Postulatul dialogismului poeziei”, „Un nou Eminescu” și „O interpretare nu un ultim cuvânt.”

Partea a II-a – „Viața” – cuprinde „trei secțiuni care structurează dialogismul vieții lui Eminescu corespund, în linii mari, următoarei cronologii: formarea sinelui acoperă perioada copilariei și a adolescenței precum și primii ani ai tinereții poetului, până la încheierea studiilor la Viena și Berlin; trăirea sinelui acoperă perioada care începe cu întoarcerea de la Berlin, atunci când Eminescu a fost, pe rând, director al Bibliotecii Universitare ieșene, revizor școlar, apoi, redactor la „Curierul de Iași” și se încheie cu anii petrecuți la București în redacția ziarului „Timpul”; pierderea sinelui acoperă cei săse ani care s-au scurs de la primul atac al boalii până la moartea poetului.“ (p. 90)

Prin titlurile capitolelor și subcapitolelor autorul sugerează esenta conținutului fiecăruia: „Formarea sinelui – de la hoînăreală la călătorie inițiatice” – „Experiente originare”, „Blaj – prima călătorie inițiatică”, „În turneu cu trupa lui Pascali – cea de a doua călătorie inițiatică”, „Viena – cea de a treia călătorie inițiatică”, „Berlin – la hotarul dintre formarea și trăirea sinelui”, sau altele privind formarea și manifestarea complexității caracterului lui Eminescu: „Trăirea sinelui între contingent și transcendental” – „Conștante ale trăirii sinelui”, „Arderea de sine”, „Ignorarea epifenomenelor”, „Refuzul dependentiei”, „Limpede vedere în toate”, „Profunditatea sentimentelor”, „Refugiu în lumea poeziei”, „Conștantele trării sinelui în dialog.“

Partea a III-a e consacrată personalității lui Eminescu; autorul realizează o imagine completă a acestia, imagine care e alcătuită din enumerarea dominelor spiritualității eminesciene esențializate de contemporani precum Maiorescu, Caragiale sau Slavici și, apoi, oprindu-se la principali eminescologi din diferite generații: G. Călinescu, Caracostea, Rosa din Conte, G. Munteanu etc.

Volumul al II-lea se ocupă de opera lui Eminescu din perspectivă dialogică și are la început un comentariu cu titlu interogativ: „O dilemă: considerații despre operă sau acces la operă?” prin care subliniază faptul că demersul D-Sale e o abordare dintr-o altă perspectivă a operei eminesciene în scopul pătrunderii complexității ei și nu de a-i aprecia valoarea, obiectiv realizat anterior. D-l prof. Doca, ca exeget al lui Eminescu, nu mai e nevoie să argumenteze genialitatea poetului fiindcă a înțeles-o de la mentorii D-sale.

Opera lui Eminescu din perspectivă dialogică e abordată în capitoarele: „Pri-

mordialitatea relației”, „Deschidere către lume, la, către altul/celălalt, la/către sine”, „Ieșire din sine. Disponibilitate pentru întâlnirea cu lumea și cu altul/celălalt”, „Alteritate”, „Reciprocitate”, „Întoarcere îmbogățită la/in sine” și „Un creuzet al dialogismului eminescian – „Epigonii.“

Acest din urmă capitol al cărții e un model de studiere din perspectivă dialogică pe un text eminescian și pornește de la „Opțiunea pentru „Convorbiri literare“, se referă la „Receptarea critică“, apoi la „Interpretarea de referință a poemului – o autodescifrare“, la „Polifonia interpretării, la „Voci interpretatoare în dialog“ și la „Epigonii“ din perspectivă dialogică.“

La final cartea conține „Referințe biografice“ și „Repere ale receptării“ ale prof. Fl. Mihăilescu și Al. Melian.

Modernitatea cărții constă în „perspectiva dialogică“ prin care realizează o nouă monografie asupra vieții, operei și receptării lui Eminescu într-o vreme în care – nu se poate altfel! – au apărut, ca și altădată, contestări ai genialității poetului.“ (p. 90)

Așa cum precizează d-l academician Brâncuș în „Cuvânt de întâmpinare“ – Toate interpretările propuse sunt însoțite de texte de interpretare... Cititorului îi sunt oferite și analize ale postumelor care ridică mult valoarea lucrării... Cartea D-lui Doca, pe care am citit-o cu mare plăcere, va fi foarte utilă studenților din facultățile filologice și, în general, tuturor oamenilor de cultură umanistă.“

Dacă un nume de prestigiu al lingvisticii românești face aceste recomandări, G.d.B., prin intermediul semnatului acestor rânduri, apreciază că numai faptul că cercetarea a fost publicată de Editura Academiei Române și nu de una de cartiere sau de apartament spune destul despre valoarea ei și invită la lectură pe profesorii de Limba și literatura română și limbi străine, pe studenți în litere și pe toți iubitorii de Eminescu din Băilești și din împrejurimi.

Un exemplar a fost donat Bibliotecii orașului de D-l prof. Doca, într-o scurtă trecere prin Băilești, cu sincere regretă că n-a putut aduce mai multe, date fiind prețurile exagerate ale scoaterii unei cărți. D. – Sa chiar întreba cu amăriune în glas, într-o convorbire cu cățiva cunoșcuți, „Cine mai dă astăzi un milion pe o carte!“

Oricum, băileștenii doritori o au la dispoziție și important e că dintre ei să se remarcă un eminescolog, ceea ce e un plus de mândrie pentru comunitate.

E de dorit ca, într-un viitor apropiat, Comisia de educație și cultură a Consiliului local să-l invite oficial pe D-l prof. Doca să-și prezinte cartea băileștenilor avizat și în acest demers să ar putea implica „Subfiliala Băilești a Societății de științe filologice“, dacă mai există și nu se manifestă decât prin... plată cotizației...

Valentin TURCU

6. Este mai importantă însușirea ideilor de joc decât învățarea pe de rost a unor varianțe;
7. Confruntă-te cu jucători de săh de valoare căt mai ridicați: de la ei vei avea cel mai mult de învățat, literatura săhistă fiind indispensabilă creșterii puterii de joc, constituie-ți o bibliotecă de calitate corespunzătoare;
8. Dezvoltă-ți mereu memoria, imaginația și atenția, prin studiu teoretic și jucarea de partie de concurs;
9. Formează-ți vedere săhistă, înțelegerea poziției;
10. Dezvoltă-ți simțul combinației, caută rezolvarea artistică a luptei săhistice.

Vom prezenta finalul unei poziții survenite într-o partidă jucată de subsemnatul (sunt cu piesele negre) într-o competiție de nivel național.

Alb: Re2, pion h5.
Negrul: Rb 6, pioni b5, g3.
Negrul mută și face remiză!

Constantin MICU

Din tainele gândirii jucătorului de săh

În primul rând, în adâncimea gândirii. Adesea săhistii mari gândesc la o mutare și 20-30 de minute. Săhistii slabii, dacă au un mare avantaj, nu știu de cele mai multe ori să-1 fructifice. Multe cunoștințe trebuie să-și însușească amateurul începător pentru a desfășura o partidă în mod consecvent, tehnic și fără greșeli grosolane.

Calitatea jocului se poate ridica și fără studierea teoriei, pe bază de experiență acumulată în mod practic în sutele de partide jucate, însă această cale este lungă și irațională. În jocul de săh, numai îmbinarea teoriei cu practica dă cele mai bune rezultate.

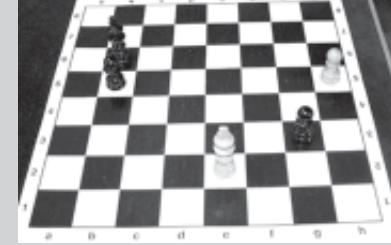
Studierea teoriei trebuie să se facă în conformitate cu principiile de bază ale științei pedagogice. Calea spre cunoștere trebuie să meargă de la simplu la complex. Înainte de toate, vom studia pozițiile simple și numai treptat vom trece la poziții mai complicate.

Partida de săh poate fi împărțită în trei faze (părți): deschiderea, jocul de mijloc și finalul.

Deschiderea este reprezentată de primele 10-15 mutări, atunci când partenerii își dezvoltă propriile piese pe cele mai bune câmpuri (pătrățele). Fiecare mutare trebuie să aibă un sens bine stabilit.

Jocul de mijloc este partea unei partide unde fiecare jucător se străduiește, pe baza cunoștințelor dobândite, să obțină avantaj material sau strategic. Aceasta urmează să fie valorificat în finalul meciului.

Este total greșit să se învețe pe

Mărturism că ne-am aflat într-o mare dilemă, întrebându-ne dacă este cazul să mai scriem cronică de fotbal, bătându-ne gândul să renunțăm. Meditând mai profund, am considerat că a dezerta nu este nici normal, nici elegant, dat fiind faptul că sportul, în general, și fotbalul, în special, sunt componente ale vietii spirituale a comunității și este păcat să-i frustrăm pe cei care, din lipsă de timp nu pot veni la stadion, de posibilitatea și de dreptul de a cunoaște ce se întâmplă cu echipa de fotbal.

Sfîrșind logica și punând concluzia înaintea faptelor relatate, trebuie să recunoaștem că și noi suntem descumpanți și nu este greu să înțelegem ce se petrece cu jucătorii noștri. Mult timp s-a bătut moneda pe faptul că rezultatele slabe au avut ca principală cauză managementul defectuos al fostului director executive George Motăeanu și greșelile antrenorilor, cu deosebire cele ale lui Pantelimon, care foloseau jucătorii preferați, nu pe cei cu valoare și în formă, că jucătorii au fost plătiți diferențiat pe criterii subiective, conducătorul și antrenorul fiind de la Craiova. Acum, conducerea administrativă și cea tehnică sunt asigurate, după cum mentionam în articolele anterioare, de băileșteni get-beget și eram asigurați că atmosfera din echipă este destul de bună. Si cu toate acestea, rezultatele întârziate să apară. De unde noi speram să obținem victoria în toate cele șapte meciuri care mai erau de disputat, având în vedere și programul favorabil, am constatat cu stupeare că toate cele patru jocuri oficiale, disputate până în momentul redactării acestei cronică, au fost pierdute, două chiar pe teren propriu!!!

Dar să le luăm pe rând.

După înfrângerea de la Bechet care, după cum spun cei prezenți acolo, a fost nemeritată, s-a jucat meciul neoficial cu formația „Gică Popescu“ Craiova, al cărui rezultat era stabilit dinainte: 3-0 pentru gazde. Considerând că este un bun prilej de perfecționare a relațiilor de joc și de omogenizare a formației, antrenorul Mircea Gaciu a trimis în teren jucătorii considerați cei mai în formă: Popa M. – Mogoi, Florea, Vârban, Stanciu (Firan '46) – Tepuși (Iancu '54), Marghidan, Bălșeanu (Pascu '54), Jidovu – Cioroianu (Iureș '46), Firă, pe banca de rezerve mai luând loc Balica, Vițelaru și Gheră, portarul Bentaru fiind plecat la Brașov pentru rezolvarea unor probleme ivite la facultate. Spre surprinderea noastră, în primele 25 de minute craiovenii, niște copii născuți în majoritate în anul 1993, au controlat jocul, au pasat bine, și-a creat câteva ocazii, este drept nu foarte periculoase, care au avut la bază mai mult anumite bâlbâieri, nesiguranță și nesincronizare în apărarea noastră și chiar au deschis scorul în min. 17, în urma unei greșeli inadmisibile a apărătorilor și mai ales a portarului Popa, pericol mai mare pentru poarta noastră decât adversarul. Nu este mai puțin adevarat că în acest interval de timp Bălșeanu a ratat o ocazie clară, că Marghidan a luat o acțiune pe cont propriu, a pătruns impetuș depășind apărarea adversă, dar și-a închiș unghiul și n-a finalizat cu gol, în timp ce goalkeeper-ul nostru a fost autorul unei noi gafe, din fericire rămasă fără rezultat pe tabela de marcat. Acesta s-a revanșat în min. 30, când a scos din vinclu o minge expediată direct din corner și pe care scria gol, spălându-și în oarecare măsură păcatele de la golul primul. După o scurtă tresărire de orgoliu, marcată și prin sutul bombă din voleu expediat de juniorul Cioroianu și care a ocolit de puțin tinta, jucătorii noștri preferați au revenit la

jocul fără orizont, pe alocuri haotic, lent și cu pase previzibile, cele mai multe fără adresă, cu ezitări și erori în apărare, mai ales pe flancul stâng, jocul fiind în mare parte la discreția „copiilor“ de la „Gică Popescu“, care au intrat la pauză cu scorul favorabil de 1-0.

La numai 5 minute de la reluare, primind o pasă excelentă de la Firă, fundașul central Florea, infiltrat inspirat în atac, a restabilit egalitatea și a readus speranțele într-un joc mai bun, mai avântat, care a fost și caracteristica reprisei a două, când meciul

sunt doar presupuse, dar de data aceasta suntem nevoiți să spunem, fără intenția de a jigni pe cineva, fiindcă nu ne stă în caracter, că gestul fotbalistilor a fost de-a dreptul condamnabil, incalificabil. Presupunând că nemulțumirea lor ar fi fost îndreptățită, niște oameni cu caracterul puternice se deplasau la joc, il căstigau și dădeau astfel o palmă conductorii, care, în opinia lor, i-a nedreptățit. Să oricăt i-am simpatizat, ne vine greu să le înțelegem gestul, considerând că atitudinea lor n-a avut temei, ei au depășit simțul

de unii, la un curs de perfecționare la București, iar cea de a două, revenirea la sentimente mai bune după „rătăcirea“ din etapa anterioară a localnicilor Bentaru, Iureș, Florea și Firă, formația aruncată în luptă de antrenorul de circumstanță, directorul executiv Constantin Ciucă, arătând astfel: Bentaru – Stanciu, Florea, Bălșeanu, Iureș, Tepuși, Iancu, Firă, Jidovu – Cafadaru, Firă, pe foia de arbitraj mai fiind înscrise Becheru (născut în 1993) și Brezoi (1991) iar Bobolocu (1992) și Cioroianu (1994) n-au fost admisi

la numai două minute de la reluare au egalat printre-un gol la fel de frumos, săt imparabil, ca și cel al lui Firă, fără nicio speranță pentru portarul Bentaru. Nu același lucru se poate spune despre golul cu care ospetii au luat conducerea în urma unui săt „la nimereală“, de la aproape 40 de metri, la care goalkeeper-ul nostru a gafat copilărește, bâlbâind și apoi scăpând mingea în plasă, așa încât credem că nu greșim dacă afirmăm că jucătorul ospetii „n-are nicio vină“, fiind vorba mai mult de un autogol. Acest gol a avut efect imediat și descumpărător, fundașii s-au întrecut în greșeli și în ezitări, au manifestat nesiguranță, mai ales pe flancul drept, iar la mijlocul terenului s-a instalat haosul, lipsind aproape în totalitate o minte limpede care ordonează jocul echipei. În aceste condiții, ospetii au pus stăpânire pe joc, s-au dovedit superiori și trebuie să recunoaștem bărbătește că echipa noastră s-a dovedit o „fără stăpân“, iar dacă cineva vedea formația noastră și băieții favoriți pentru prima dată, consideră că își merită locul de „lanternă“ roșie. Pe fondul jocului fără orizont al echipei noastre, ospetii si-au mărit avantajul la 3-1 în min. 81, au mai ratat o mare ocazie în min. 89, când au săt în bară, iar portarul Bentaru a avut două intervenții eficiente și aplaudate, limitând proporțiile scorului și determinându-ne să fim mai indulgenți cu el și să considerăm că și-a spălat păcatul de la golul al doilea. Rezultatul meciului, corroborat cu celelalte rezultate, dar, cu deosebire, calitatea jocului prestat de favoriți, i-a dus la disperare pe împătimiți fanii ai echipei, realmente prăbușiți, din rândul căror ii avem și acum în memorie pe Mitică Mogoi, tatăl fotbalistului Casian Mogoi, pe polițistul comunitar Ionuț Ciochia și pe Irinel Vițelaru, omul care a fost mereu aproape de echipă, a ajutat-o nu numai moral, ci și financiar, chiar dacă uneori s-a manifestat vehement la decizile arbitrilor, dar care, în ultimul timp a renunțat la aceste apostrofări, pornite tot din atașamentul față de echipă și față de componentii ei. Când iubești pătimâs echipa, fără să vrei subiectivismul își spune cuvântul și îți joacă feste.

Ce-ar mai fi de spus? Poate că se impunea ca, în condițiile deja cunoscute, să fi fost introdusă în teren pe ambele flancuri cei doi juniori – Becheru și Brezoi – mai ales că, atât în jocul cu „copiii“ de la „Gică Popescu“, cât și în cel la care ne referim, spre marea noastră surprindere, Stanciu a dovedit că „nu este în apele lui“, ca și Iureș, ambii aflați inexplicabil pe o traiectorie descendentală, situație asupra căreia trebuie să mediteze. După cum se impun momente de profundă și matură meditație pentru componentii lotului, atât pentru cei care au părăsit „corabia“, cât și pentru cei care au rămas, nefiind scutiți de responsabilitate nici factorii de decizie, fiecare având parte la de vină, mai mică sau mai mare, pentru situația neonorantă a echipei (ca să ne exprimăm, totuși, eufemistic), cu represiuni asupra imaginii municipiului și a locuitorilor săi.

Gh. GHEORGHIȘAN

Fiecare cu partea lui de vină...

a fost mai echilibrat, cu echipa băileșteană la timonă, fără a fi vorba însă de o dominare categorică. Jucătorii au prins curaj, spectatorii au trăit o altă stare de spirit, trei fiind momentele importante – min. 63, apărarea noastră este prinsă nepregătită, dar, din fericire, vârful Bălăuță, singur cu portarul a sătuit pe lângă poartă; min. 69, când printr-o execuție spectaculoasă și de finetă cu călcăiul, Firă a trimis milimetru pe lângă bară și min. 70, momentul fericit, în care Firă a luat o acțiune pe cont propriu și de la 17-18 metri, a sătuit imparabil pe jos, aducându-si echipa în avantaj și declanșând entuziasmul în tribune. Entuziasmul spectatori au tremurat din nou la o nesiguranță a portarului nostru, care a boxat o minge simplu de prins, reluată în plasă, dar golul a fost corect anulat de arbitru, aflat pe fază și sezizând că înaintașul craiovean preluase mingea cu mâna. În min. 90, „copiii“ au restabilit egalitatea, pe fondul unei relaxări a băieților noștri și, când aproape nimenei nu se mai aștepta, în primul minut de prelungire Jidovu, unul dintre jucătorii care a dovedit constantă pe parcursul partidei, alături de Firă, a readus bucuria înscrind al treilea gol și consfințind o victorie la limită: 3-2, rezultat cu care ospetii noștri au învins în jocul din tur. Dacă ar trebui să fim tranșanți și absolut obiectivi, am spune că ne-a fost greu să înțelegem cum jucătorii consecrați ca Marghidan, Mogoi, Bălșeanu, Pascu, Vârban, ca să nominalizăm doar cățiva, au putut fi puși în situații mai mult decât delicate de niște copii și să afirmăm, cu riscul de a supăra pe cineva, că, în opinia personală, jucătorii noștri au învins, dar n-au convins, evoluția lor ridicând semne de întrebare.

Oricum, ne-am pus speranță că în etapa viitoare, când întâlneam o echipă de pe locul VII-lea – „Progresul“ Segarcea – pe terenul acesteia, jucătorii noștri vor etala un joc care să demonstreze că au valoare și că ultimul loc ocupat în clasament este nemeritat și neconform cu realitatea. Din păcate, în special pentru blazonul jucătorilor, acest potential joc a adus o surpriză de proporții și a pus în evidență caracterul multura dintre fotbalistii noștri. După ce directorul executiv, Constantin Ciucă, le-a achitat salariile, a avut neplăcuta surpriză de a se izbi de refuzul tuturor jucătorilor din Băilești de a se urca în autocarul care-i transporta la Segarcea, pe motiv că au fost nemulțumiți de banii primiți. Personal, am fost întotdeauna de partea jucătorilor, susținând că trebuie răsplătiți pentru eforturile depuse, pentru anumite renunțări care, între noi fie vorba, de multe ori

măsurii, dacă ne raportăm la ultimul loc pe care-l ocupă echipa în clasament și, mai cu seamă, la situația aproape neverosimilă că jucătorii noștri n-au mai obținut un punct în jocurile oficiale de pe data de 10 octombrie 2009, contabilizând 13 înfrângeri consecutive!!! În condițiile date, și la sugestia noastră, mizând pe prezența celor cinci jucători care veneau de la Balș și Craiova, s-a hotărât ca echipa să se prezinte, spre a evita amendă aplicată în caz contrar. Spre lauda lor, fără a fi considerați, cum au zis unii „trădători“ jucătorii despre care am amintit au acceptat să joace, încropindu-se o echipă cu 10 compozitori, din care 5 juniori, și cu un portar, Cioroianu, junior care este jucător de câmp. Formația Cioroianu – Bobolocu, Stanciu, Becheru, Spăimus Iancu, Firă, Brzoi, Jidovu – Cafadaru, a rezistat până în min. 38, când a rămas în 6 jucători din cauza accidentărilor survenite, interval în care a primit nu mai puțin de 6 goluri, jocul fiind omologat cu rezultatul de pe teren: 6-0, deși în condiții normale echipa gazdă putea fi depășită sau, în cel mai rău caz, să se fi înregistrat un rezultat de egalitate. Ne este foarte greu să înțelegem gestul neonorant al jucătorilor localnici, care numai de patriotism local n-au dat dovadă, mai ales, dacă se are în vedere că, în cazul unei victorii la Segarcea, li se stabilise o primă de un milion de lei vechi pentru fiecare jucător. Am trăit să vedem și această situație inedită în istoria fotbalului băileștean. Oricum, am fost bulversat și mărturism că nu puteam concepe o astfel de mentalitate la niște jucători pe care i-am elogiat și i-am prețuit, dar se confirmă de adevărul că de valoarea și de caracterul cuiva îți dai cu deavărărat seama când este pus în situații nu tocmai favorabile și neam convins că, din păcate, „banul este ochiul dracului“.

Nu este, credem, un secret pentru nimeni că eram foarte curios să vedem ce se va întâmpla în etapa intermedieră de miercuri 7. 04, când a fost programat meciul cu „Avântul“, reprezentantă a comunei Pielești. Prima constatare a fost că nici la acest joc, ca și la cel de la Segarcea, nu l-am văzut pe banca tehnică pe antrenorul Mircea Gaciu, aflat după informațiile primite, contrazise însă

de arbitru și au fost tăiați de pe foaie, deoarece n-aveau viza medicală obligatorie de la Polyclinica pentru Sportivii Craiova, ci o viză a Spitalului Băilești, valabilă numai pentru echipele de juniori. De la început putem afirma că a fost totuși evidentă dorință băieților de a juca, dar, spre regretul tuturor, realizările nu s-au ridicat la nivelul intențiilor, punându-și amprenta degradolada creată de „puciul“ de dinaintea deplasării la Segarcea, amplificată și de faptul că din motive, de data aceasta, am zice, obiective, după meciul de tristă amintire din etapa anterioară nu s-a făcut niciun antrenament. Jocul echipei noastre a fost slab, cu spații mari între compartimente, cu mingi bufătate de la linia de fund, trecându-se peste fază de construcție, mereu în suferință. S-a abuzat de driblări, în ciuda faptului că unii jucători au dovedit că au condiție fizică precară și „au terminat benzina“. Pasele, recomandate în aceste condiții, au fost destul de puține și de multe ori previzibile, ducând la un joc ușor de contracarat de partenerul de întrecere. Fazele reușite, spectaculoase, de fotbal autentic s-au putut număra pe degetele de la o mână, reușita lui Firă din min. 23 putând fi considerată printre puținele, dacă nu chiar singura demnă de ce se dorește. Așa se explică faptul că în prima repriză n-am putut evidenția un jucător anume, lăsând totuși o impresie că de către favorabilă zvăgnirile lui Firă, care s-a zbătat mai mult, două intervenții ale lui Bălșeanu și momente răzlețe de limpezime în evoluțiile lui Firă și Jidovu. Speculând jocul mai puțin reușit al băileștenilor, ospetii, bine așezăți în teren de profesionalist antrenor Bălăuță, s-au dovedit superiori în joc, cu un plus la mijlocul terenului, au pasat mai mult și mai precis, etalând o bună organizare a jocului, fără și crea, însă, faze clare de gol. Au avut un joc mai sigur în apărare, dublajul funcționând destul de bine. Cu toate acestea, băieții noștri au intrat la cabină cu un avantaj de un gol, în urma prelucrării frumoase și a sutului imparabil de la 20 de metri, expedit de Firă.

Din păcate pentru noi, pauza s-a dovedit un sfetnic bun numai pentru ospetii care, profitând de inadmisibila neatenție în apărare, de lipsa de marcat și de dublaj a fundașilor noștri,

REDACȚIA:

Redactor Șef - Valentin TURCU

Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN

Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA

Foto și tehnoredactare: Dan FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.472

